Ч. 193 (14.736). Львів, пятниця 3. вересня 1937 Opłata pocztowa uiszczona gotówką. Рік LVIII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ

РЕДАКЦІЯ Й АДМІНІСТР.: ЛЬВІВ, РИНОК Ч. 10. II. ПОВ.
Телефон Редакції й Адм.: 229-41
Телефон Друкарні 229-26
Адреса для телеґр.: Діло Львів
Конто: П. К. О. Львів 504.080.
„ Банку Чеських Леґіон. Прага „Діло".
Рукописів не звертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно . . . . . 5.00 зол.
Четвертьрічно . . . . 15.00 „
Піврічно . . . . . 30.00 „
Річно . . . . . 60.00 „
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ., У ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ 30 КОР. Ч., У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 сот.

Китай пропонує Японії пакт неаґресії.

Китайський амбасадор відвідав японського міністра закордонних справ і заявив йому, що китайсько - совітський пакт неагресії не має ніяких тайних клявзуль. Китай готов заключити такий пакт з Японією.

ДИМІТРОВ ІДЕ ДО КИТАЮ.

У звязку з недавним совітсько-китайським договором, генеральний секретар Комінтерну Димітров вибирається літаком до Монголії та Китаю, щоб увійти в контакт з урядами обох держав і провірити працю місцевих аґентів Комінтерну.

БОЛЬШЕВИЦЬКІ ЛІТАКИ В КИТАЮ.

Як подає Домеї, до Сінану (провінція Шанзі) приїхав через Монголію транспорт 72-ох большевицьких літаків; дальших 44 літаки є вже в дорозі.

КИТАЙЦІ ВІДСТУПАЮТЬ.

Китайські війська евакували форти Вусун, бо — як подають з китайських джерел — годі було їх довше боронити з огляду на перевагу японської армії.

Закладайте кружки і Філії „Відродження"!

Перед вирішним японським наступом.

Представник японської маринарки заповів, що нині японські війська почнуть наступ на Паотам, де окружено поважні китайські сили.

Командант японської частини, яка заняла Нанкав, ґен. Ітаґакі, заявив, що японські війська приготовляють велику офензиву на Суіян. Інжинери вже направляють тунель, який китайці затарасували, висаджуючи динамітом 8 льокомотив.

ДАЛЬШІ БОЇ У ШАНГАЮ.

Нині рано обі армії розвинули дуже сильний артилерійський вогонь. Китайці припускають, що японці приготовляють на шангайському фронті велику офензиву. Розгорілись поважні бої.

ВОДОЮ БОРОНЯТЬСЯ ПЕРЕД ЯПОНСЬКИМ НАСТУПОМ.

Як подає штаб японської армії, китайське військо висадило в повітря шлюзи на каналі, що лучить ріки Дальго і Куанго; цим способом затопили вони ввесь простір на схід від залізниці Тіентсін—Пуков.

І НА ПІВНОЧІ ЙДУТЬ БОЇ.

Не зважаючи на несприятливі атмосферичні умовини, у північному Китаю ідуть дальші завзяті бої, зокрема в околиці Тсінгай і Фаншан та на залізницях Тіентсін—Пуков і Пекін—Ганкав.

ПОГОНЯ ЗА КИТАЙСЬКИМИ БАНДИТАМИ, ЩО СХОПИЛИ ФРАНЦУСЬКИХ МІСІОНАРІВ.

Відділ японської кінноти під проводом члена французької амбасади увільнив настоятеля французької місії, 3-ох місіонарів і 50-ох китайців, питомців семинаря, що їх схопили бандити. З рештою заручників вони втекли на північ, користаючи з дощу; 3-ох ранених заручників вони лишили. Французька і британська амбасада намагаються увільнити решту схоплених.

Національні війська здобули вчора 22 місцевости.

Як подає національне командування, національні війська заняли вчора на відтинку Сантандеру 22 місцевости, м. ін. Ункеру, Віллю Буеву і Сан Вінсенте деля Баркера.

На араґонському фронті наступ червоних ослаб, на кордовському фронті заломався наступ червоних.

Червона головна кватира потверджує, що національні війська заняли позиції довкола Санта Барбара. На фронті Сантандеру червоні відступили на другий беріг ріки Дева.

ЧЕРВОНІ ТРАТЯТЬ РЕШТКИ ПІВНІЧНОГО ПОБЕРЕЖЖЯ.

Здобувши Сантандер, національні війська постійно йдуть вперед. З кантабрійського побережжа, довгого на 926 км, лише 180 км. є ще в руках червоних, 746 км. опанували вже національні війська, які за минулих 12 днів заняли 170 км. побережжа.

ВЕНЕЗУЕЛЯ ВИЗНАЄ ЕСПАНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УРЯД.

Як подають з Буенос Айрес, Венезуеля визнає уряд ґен. Франка. На пропозицію Уругваю в цьому напрямі Арґентина ще не відповіла.

ГОЛОВА II. ІНТЕРНАЦІОНАЛУ У ВАЛЕНСІЇ.

Премієр валенсійського уряду приняв на авдієнції голову II. Інтернаціоналу де Брукера, який виїхав до Еспанії, щоби познайомитися з положенням і порозумітися з провідниками людового фронту.

Щоби привернути безпеку на Середземному Морі, Франція пропонує міжнародню акцію.

На Середземному Морі щораз то частіше трапляються напади суден невідомої державної приналежности. Крім вчорашнього нападу на британський контрторпедовець слід згадати про бомбардування французького корабля „Теофіль Ґоте", еспанського „Сіюдад Реаль", французької пристані Фронтінян та інші.

Між Льондоном і Парижем ідуть тепер переговори над тим, як забезпечити плавбу на Середземному Морі. Мабуть кораблі заінтересованих великодержав, прибережних держав та Голяндії патролюватимуть Середземне Море; це патролювання наладнали би бупімто навіть без співучасти Німеччини й Італії.

Французький шарже д' афер у Льондоні Камбон передав мін. Ідепові конкретний плян патролювання; переслали його премієрові Чемберленові, що перебуває тепер на відпустці.

Масарик хорий.

Як подає чехословацька телеграфічна агенція, б. президент Масарик дуже важко хорий. Коло його ліжка перебуває през. Бенеш і прем. Годжа.

НОВА КНИЖКА!
БОГДАН ЛЕПКИЙ
ТРИ ПОРТРЕТИ
Франко — Стефаник — Оркан.
Ціна 2 зол. 20 сот., почтова пересилка 30 сот.
Ці спомини нашого відомого письменника прочитає кожний так, якби читав найцікавішу повість.
Можна дістати у всіх українських книгарнях.

Після револьти людовців.

Львів, 2. вересня 1937.

Здавалось би, що це було колись, у замерклій минувшині, коли — тоді ще ґенерал — Ридз Сміґли приймав у Новосільцях дефіляду польських селянських мас, зібраних з нагоди свята у честь навпів мітичного героя з часів нападу татар Міхала Пижа. Тимчасом було це наприкінці червня мин. року. Правда, 14 місяців може минутись в історії держави й народу безслідно, може й виповнитись подіями, переломовими для цієї історії. У даному випадку не треба було ждати аж стільки часу: зараз у початку липня мин. року прийшли криваві події у Кречовичах та Тулиголовськім Острові. І хоч після повної невдачі приєднати собі людовців прийшла мода на ендеків, у політичній площині так яскраво заманіфестована участю марш. Ридза Сміґлого у бенкеті студентської корпорації „Арконії", де за одним столом сидів і кн. Четвертинський і адвокат Стипулковський, оборонець Адама Добошинського, — проте сила людовців, як політичного чинника, на цьому не втратила. Навпаки, без перебільшення можна твердити, що Стронніцтво Людове сьогодні, як політична партія, виявляє найбільш одностійности та найбільш — активности. І саме ця активність — як завжди у політичній діяльности — надає людовцям значіння орґанізованої сили, якої не можна легковажити хочби тому, що вона сама не дозволить, щоб її легковажити.

Сила людовців полягає на двох чинниках, характеристичних для нинішнього обличчя тієї партії: 1) великій популярности й авторитеті її партійного вожда і 2) практичному підході до селянських справ, полученому зі знаменитим знанням селянської психіки. Імя Вінцентого Вітоса не перестало бути прапором руху людовців. Здавалося, що його роля після травневого перевороту скінчена: період Хієно-Пяста та однотижневе премієрування, що розподалось у ресторані „Під Бахом" та скінчилося втечею з Бельведеру на вілянівську шосу, страшенне того діяча компромітували. Але хто потім слідкував за поведінкою Вітоса, той бачив у ньому неабиякого політичного грача, що збагнув м. ін. сакраментальну тайну змінливости політичної карієри: мовчати, бути терпеливим і ждати. З центро-правої комбінації „Пяст "перекинувся до центро-лівої, яка заманіфестувала себе краківським конгресом у 1930 році. Прийшли репресії і Берестя. А після Берестя — процес, засуд і втеча за кордон. І знову здавалося, що Вітос раз на завжди скінчений, що польське село і польське політичне життя перейде до денного порядку над людиною, яка очистила поле бою, та що ще раз виявиться стара політична правда, що „неприсутні не мають рації".

Вийшло інакше. Нова партія, що повстала з получення „Пяста", „Стронніцтва Хлопського" і „Визволеня", роблячи формальним

Ч. 193 (14.736). Львів, пятниця 3. вересня 1937 Opłata pocztowa uiszczona gotówką. Рік LVIII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ

РЕДАКЦІЯ Й АДМІНІСТР.: ЛЬВІВ, РИНОК Ч. 10. II. ПОВ.
Телефон Редакції й Адм.: 229-41
Телефон Друкарні 229-26
Адреса для телеґр.: Діло Львів
Конто: П. К. О. Львів 504.080.
„ Банку Чеських Леґіонів Прага „Діло".
Рукописів не звертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно . . . . . 5.00 зол.
Чвертьрічно . . . . 15.00 „
Піврічно . . . . . 30.00 „
Річно . . . . . . 60.00 „
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ., У ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ 30 КОР. Ч., У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 сот.

Китай пропонує Японії пакт неаґресії.

Китайський амбасадор відвідав японського міністра закордонних справ і заявив йому, що китайсько - совітський пакт неагресії не має ніяких тайних клявзуль. Китай готов заключити такий пакт з Японією.

ДИМІТРОВ ІДЕ ДО КИТАЮ.

У звязку з недавним совітсько-китайським договором, генеральний секретар Комінтерну Димітров вибирається літаком до Монголії та Китаю, щоб увійти в контакт з урядами обох держав і провірити працю місцевих аґентів Комінтерну.

БОЛЬШЕВИЦЬКІ ЛІТАКИ В КИТАЮ.

Як подає Домеї, до Сінану (провінція Шансі) приїхав через Монголію транспорт 72-ох большевицьких літаків; дальших 44 літаки є вже в дорозі.

КИТАЙЦІ ВІДСТУПАЮТЬ.

Китайські війська евакували форти Вусун, бо — як подають з китайських джерел — годі було їх довше боронити з огляду на перевагу японської армії.

Закладайте кружки і Філії „Відродження"!

Перед вирішним японським наступом.

Представник японської маринарки заповів, що нині японські війська почнуть наступ на Паотан, де окружено поважні китайські сили.

Комендант японської частини, яка заняла Нанкав, ген. Ітагакі, заявив, що японські війська приготовляють велику офензиву на Суіян. Інжинири вже направляють тунель, який китайці затарасували, висаджуючи динамітом 8 льокомотив.

ДАЛЬШІ БОЇ У ШАНГАЮ.

Нині рано обі армії розвинули дуже сильний артилерійський вогонь. Китайці припускають, що японці приготовляють на шангайському фронті велику офензиву. Розгорілись поважні бої.

ВОДОЮ БОРОНЯТЬСЯ ПЕРЕД ЯПОНСЬКИМ НАСТУПОМ.

Як подає штаб японської армії, китайське військо висадило в повітря шлюзи на каналі, що лучить ріки Дальго і Куанго; цим способом затопили вони ввесь простір на схід від залізниці Тіентсін—Пуков.

І НА ПІВНОЧІ ЙДУТЬ БОЇ.

Не зважаючи на несприятливі атмосферичні умовини, у північному Китаю ідуть дальші завзяті бої, зокрема в околиці Тсінгай і Фаншан та на залізницях Тіентсін—Пуков і Пекін—Ганкав.

ПОГОНЯ ЗА КИТАЙСЬКИМИ БАНДИТАМИ, ЩО СХОПИЛИ ФРАНЦУСЬКИХ МІСІОНАРІВ.

Відділ японської кінноти під проводом члена французької амбасади увільнив настоятеля французької місії, 3-ох місіонарів і 50-ох китайців, питомців семинаря, що їх схопили бандити. З рештою заручників вони втекли на північ, користаючи з дощу; 3-ох ранених заручників вони лишили. Французька і британська амбасада намагаються увільнити решту схоплених.

Національні війська здобули вчора 22 місцевости.

Як подає національне командування, національні війська заняли вчора на відтинку Сантандеру 22 місцевости, м. ін. Ункеру, Віллю Буеву і Сан Вінсенте деля Баркера.

На арагонському фронті наступ червоних ослаб, на кордовському фронті заломався наступ червоних.

Червона головна кватира потверджує, що національні війська заняли позиції довкола Санта Барбара. На фронті Сантандеру червоні відступили на другий беріг ріки Дева.

ЧЕРВОНІ ТРАТЯТЬ РЕШТКИ ПІВНІЧНОГО ПОБЕРЕЖЖА.

Здобувши Сантандер, національні війська постійно йдуть вперед. З кантабрійського побережжа, довгого на 926 км, лише 180 км. є ще в руках червоних, 746 км. опанували вже національні війська, які за минулих 12 днів заняли 170 км. побережжа.

ВЕНЕЗУЕЛЯ ВИЗНАЄ ЕСПАНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УРЯД.

Як подають з Буенос Айрес, Венезуеля визнає уряд ген. Франка. На пропозицію Уругваю в цьому напрямі Аргентина ще не відповіла.

ГОЛОВА II. ІНТЕРНАЦІОНАЛУ У ВАЛЕНСІЇ.

Премієр валенсійського уряду приняв на авдієнції голову II. Інтернаціоналу де Брукера, який виїхав до Еспанії, щоби познайомитися з положенням і порозумітися з провідниками людового фронту.

Щоби привернути безпеку на Середземному Морі, Франція пропонує міжнародню акцію.

На Середземному Морі щораз то частіше трапляються напади суден невідомої державної приналежности. Крім вчорашнього нападу на британський контрторпедовець слід згадати про бомбардування французького корабля „Теофіль Ґоте", еспанського „Сіюдад Реаль", французької пристані Фронтіньян та інші.

Між Льондоном і Парижем ідуть тепер переговори над тим, як забезпечити плавбу на Середземному Морі. Мабуть кораблі заінтересованих великодержав, прибережних держав та Голяндії патролюватимуть Середземне Море; це патролювання наладнали би бупімто навіть без співучасти Німеччини й Італії.

Французький шарже д' афер у Льондоні Камбон передав мін. Іденові конкретний плян патролювання; переслали його премієрові Чемберленові, що перебуває тепер на відпустці.

Масарик хорий.

Як подає чехословацька телеграфічна аґенція, б. президент Масарик дуже важко хорий. Коло його ліжка перебуває през. Бенеш і прем. Годжа.

НОВА КНИЖКА!
БОГДАН ЛЕПКИЙ
ТРИ ПОРТРЕТИ
Франко — Стефаник — Оркан.
Ціна 2 зол. 20 сот., почтова пересилка 30 сот.
Ці спомини нашого відомого письменника прочитає кожний так, якби читав найцікавішу повість.
Можна дістати у всіх українських книгарнях.

Після револьти людовців.

Львів, 2. вересня 1937.

Здавалось би, що це було колись, у замерклій минувшині, коли — тоді ще ґенерал — Ридз Сміґли приймав у Новосільцях дефіляду польських селянських мас, зібраних з нагоди свята у честь навпів мітичного героя з часів нападу татар Міхала Пижа. Тимчасом було це наприкінці червня мин. року. Правда, 14 місяців може минутись в історії держави й народу бесслідно, може й виповнитись подіями, переломовими для цієї історії. У даному випадку не треба було ждати аж стільки часу: зараз у початку липня мин. року прийшли криваві події у Кречовичах та Тулиголовськім Острові. І хоч після повної невдачі приєднати собі людовців прийшла мода на ендеків, у політичній площині так яскраво заманіфестована участю марш. Ридза Сміґлого у бенкеті студентської корпорації „Арконії", де за одним столом сидів і кн. Четвертинський і адвокат Стипулковський, оборонець Адама Добошинського, — проте сила людовців, як політичного чинника, на цьому не втратила. Навпаки, без перебільшення можна твердити, що Стронніцтво Людове сьогодні, як політична партія, виявляє найбільш одностайности та найбільш — активности. І саме ця активність — як завжди у політичній діяльности — надає людовцям значіння орґанізованої сили, якої не можна легковажити хочби тому, що вона сама не дозволить, щоб її легковажити.

Сила людовців полягає на двох чинниках, характеристичних для нинішнього обличчя тієї партії: 1) великій популярности й авторитеті її партійного вожда і 2) практичному підході до селянських справ, полученому зі знаменитим знанням селянської психіки. Імя Вінцентогс Вітоса не перестало бути прапором руху людовців. Здавалося, що його роля після травневого перевороту скінчена: період Хієно-Пяста та однотижневе премієрування, що розпадалось у ресторані „Під Бахом" та скінчилося втечею з Бельведеру на віляніваську шосу, страшенне того діяча компромітували. Але хто потім слідкував за поведінкою Вітоса, той бачив у ньому неабиякого політичного грача, що збагнув м. ін. сакраментальну тайну змінливости політичної карієри: мовчати, бути терпеливим і ждати. З центро-правої комбінації „Пяст "перекинувся до центро-лівої, яка заманіфестувала себе краківським конґресом у 1930 році. Прийшли репресії і Берестя. А після Берестя — процес, засуд і втеча за кордон. І знову здавалося, що Вітос раз на завжди скінчений, що польське село і польське політичне життя перейде до денного порядку над людиною, яка очистила поле бою, та що ще раз виявиться стара політична правда, що „неприсутні не мають рації".

Вийшло інакше. Нова партія, що повстала з получення „Пяста", „Стронніцтва Хлопського" і „Визволення", роблючи формальним

ВСІ **ШКІЛЬНІ КНИЖКИ**
наукові й педагогічні
в КНИГАРНІ
Губринович і Син
власн. А. Кравчинський
Львів, Площа Капітульна
Замовлення з провінції полагоджуємо відворотною почтою. — „Бюлетин Шкільний" — катальоґ на бажання безплатно. 1—2

ЛІКАР-ДЕНТИСТ
Ірена Рибачек-Кисілевська
вернулася
і ординує як передше від год. 9—11 і 4—6
при вул. Потоцького 48, партер.
Телефон 232-87.

головою визволенського діяча, міністра внутрішніх справ у першому уряді відродженої Польщі, пізнішого віцепреміера в уряді Станислава Грабського, Станислава Тугута, та фактично віддаючи керму давнім „пястівцям", відразу розпочала боротьбу за особу Вітоса. Амнестія для „берестейців", що перебувають за кордоном (із них головно для Вітоса, Корфантого і Лібермана) була і є надалі першою точкою вимог людовців до уряду. Уряд стоїть на формальному становищі, що судову кару кожний засудженець мусить відтерпіти, а хто від цього відхилився, того пошукують стежними листами. Друга сторона оперує арґументами політичними: Берестя — мовляв — це одна з найсумніших сторінок минулого, на яку пора вже давно кинути занавісу. Часи, в яких вівся берестейський процес, також анахронічні, — сьогодні лунають гасла консолідації, а консолідація неможлива, коли над головою лідера найповажнішого політичного угрупування висить вічно загроза криміналу. Поруч із такою обороною Вітоса йдуть дві дальші кардинальні вимоги людовців: перевести нові вибори до сойму на підставі нової, демократичної, ординації та зреорганізувати самоуправу на демократичних основах. Активізування польського села злободенними гаслами, що торкаються виключно життевої екзистенції селян, це тільки засіб для поширювання своїх впливів на маси. Минулорічні хлібороб. страйки, що потягнули стільки жертв у людях, і минулотижневий демонстраційний страйк, що перетворився у справжню револьту (офіціяльний комунікат каже про 41 трупів і кількадесять ранених), це акція не соціяльна, а наскрізь політична. Це один із відтинків нинішньої внутрішньої польської боротьби, — боротьби за політичні доктрини і за — владу.

При нашому українському підході до цієї акції людовців мусимо мати на увазі цілу низку ріжних моментів: 1) опозиційний характер людовців до нинішнього режіму, 2) демократичні гасла та низка конкретних справ, трактованих з погляду інтересів демократії, 3) поруч із цією демократичною програмою та рядом демократичних діячів на верхах — насичення рядів людовців на низах, головно серед селянської молоді („Віці") комуністичним чи комунізуючим елементом, який має на увазі „людовий фронт", 4) ноторійну демагогію, за якою скриваються егоїстичні інтереси польських селян, не тільки не тотожні, але й суперечні з інтересами селян українських (кольонізація!). Таким робом, як бачимо, акція людовців частинно нам симпатична (боротьба за демократизацію устрою, особливо за зміну виборчої ординації), частинно небезпечна (марево „людового фронту"), то знову просто ворожа (зазіхання на українське село, на яке людовці йдуть з демагогічними гаслами „спільних хлопських інтересів").

Маючи на увазі той складний характер людовців, як польської політичної партії, та їхньої акції, мусимо глядіти на їх діяльність, як на внутрішню польську справу, як на внутрішні польські розрахунки. Признаємо слушність консервативному „Часові", що міністр Понятовський своїми „реформами" має на увазі приєднати собі польське село поправою його соціяльних умовин за ціну зречення з усяких політичних амбіцій. Яка чудова аналоґія з нашою „нормалізацією": розмінювати велику політичну проблєму на дрібосеньку монету полагоди персональних посад (зрештою, у мінімальній скількости), за ціну зречення українців з їх політичних амбіцій! Очевидно, що та метода, хоч навіть доводить до нової кольонізації, себто до наділювання польських селян напів дармовою землею на українській етнічній території, — все одно тих польських селян не задовольняє, якщо тільки мають вони власні політичні аспірації, власну політичну організацію, власних популярних провідників. Як глибоко вкоріннились ті опозиційні настрої у рядах польських селян у Західній Галичині, на Шлеську (хадеція) і південно-західній „Конгресівці" — доказом цього й були останні події.

Ці події знову страшенне загострили внутрішню ситуацію Польщі. Вони виявили з цілою брутальністю, що виголошувані з такою помпою гасла консолідації мають дуже чудернацький відгук у польських низах. Вони є черговим великим ударом для ОЗН, якого „сільський сектор" показався безсильний супроти популярности пястівського лідера, що зпоза кордону своїм іменем фірмує всі опозиційні виступи своїх фанатичних звеличників.

Сьогодні йдуть репресії проти всієї верхівки людовців. Але репресії — це завжди тільки паліятив, засіб тимчасовий і нетривкий. Які висновки приймуть відповідальні за державу діячі з акції людовців — на дальшу мету — ніхто ще цього не знає. І мабуть довго ще не знатиме, бо акцію польських відповідальних чинників характеризує саме хиткість, неминуча при бажанні зберігти і сучасний режім і засаду „тоталізму" і змагати до монопартійности і приєднати собі людей та групи ріжних суперечних світоглядів, м. ін. того світогляду, що витворився в атмосфері передтравневих часів. Репресії проти людовців дехто з польських діячів, і то особи, що займають тепер дуже відповідальні становища у державній єрархії, стараються використати для дальшої мобілізації польського громадянства проти — українців! Ллється — мовляв — кров польських селян, збаламучених демагоґією невідповідальних людців тоді, коли найбільше загрожує нам український ворог!

До цієї оригінальної тактики ще повернемо. На цьому місці тільки з притиском перестерігаємо перед такими методами капіталізувати польську селянську револьту. Не можна втихомирювати одної бурі, сіючи другу. ік.

Неполагоджені та відкладені европейські справи.

Женева, 30. серпня 1937.

Німецька мудрість говорить: „Що відсунено, те неполагоджено, не лишай на завтра того, що можеш полагодити сьогодні". Західно-европейські політики робили в останніх роках саме навпаки і вершком їх політичної мудрости було полишати рішення дуже поважних справ часові, хоч вони й не мали ніякої певности, що час працює для їх держав. Справжнім мистецтвом стала ця тактика в Женеві, де навіть досить звичайні справи відсували роками від одної сесії Ліґи Націй до другої.

Глибша причина такої тактики полягає в тім, що творці версайського миру намагалися вдержати всіми засобами стан витворений ними в Европі; справжнім лихом стала вона для Европи тоді, коли до сторожів непорушности цього стану приєднався й московський уряд. Якби порозуміння чотирьох великих держав були перевели тоді, коли його пропонував вперше Мусоліні, Европа заощадилаб собі багато з того, що вона перетерпіла за останні роки. Поважні зміни в Европі і поза нею наслідком однобічного і самостійного рішення поодиноких держав, моглиб бути вислідами їх мирного співробітництва. Перегони в збройннях, зріст господарської і політичної кризи та занепад значіння Европи в цілому світі зовсім не були неминучими, хоч і були льоґічними наслідками повоєнного розвитку нашого суходолу. Своєчасним порозумінням великих держав можна булоб цілком добре уникнути абісинської війни, а своєчасна ліквідація її наслідків, колиб не перешкодила еспанській війні, то у всякому разі могла була її своєчасно спинити. Колиб Великобританія спромоглась здійснити свій початковий плян відновити льокарненське порозуміння негайно по ремілітаризації Надреньщини, англьо-італійське поріжнення належалоб вже до історії.

Розвиток европейських і світових подій дійшов знову до критичного пункту, який вимагає поважних і негайних рішень, до роздоріжжя, від якого шляхи провадять в ріжні боки. Події ці дійшли до Сантадеру на однім кінці нашого суходолу і до Шанґаю на другім, але центр ваги їх лежить посередині, між входом до Середземного моря і виходом з Червоного моря. Шанґай нагадує Европі, специяльно західним великодержавам, що через поріжнення вони можуть без порівнання більше втратити в Азії, ніж здобути в Европі. Сантандер доводить, що еспанський і европейський спір на Піринейському півострові вирішується сам собою. Конкретними пропозиціями в еспанській справі є признання національній Еспанії прав воюючої сторони і виключення представництва еспанських большевиків бодай на початок із Ради Ліґи Націй. До вирішення центрального питання, справи Середземного моря, причиняється сама еспано-московська делеґація в Женеві, ставлючи на денний порядок справу бльокади Еспанії... і Дарданелів. Окремої сесії Ради для цієї справи не буде. Це розуміється добрий знак як перемога здорового політичного розуму. Але тим певніше поставлять цю справу у програму звичайної сесії. Про те, яку вагу надають у Москві та Парижі 18. Ґенеральній Асамблеї Ліґи, свідчить справді ґіґантична французька делеґація, що містить у собі головних представників французького парляментаризму і проявляє брак одноцільности проводу у зверхній політиці Франції. До цієї делеґації належить окрім самого Шотана, Дельбоса і постійного делеґата Франції, Поля Бонкура, Еріо, президент парляменту. Додатковими делеґатами призначені Поль Фор, Анрі Беранже, голова комісії закордонних справ сенату і Жан Містлер, голова комісії закордонних справ палати послів. Між помічними делеґатами на першім місці стоїть звичайно Леон Жуо, всемогутній секретар Загального Союзу Робітників, надія Москви і французьких комуністів; до них належать також державний підсекретар закордонних справ Тесан, державний підсекретар фінансів, Рене Бріне, заступник голови парляментарної комісії закордонних справ Ґрумбах, Аршімбо і деякі інші.

Для еспанської справи в Женеві вирішним є не лише саме здобуття Сантандеру, а й те, що його прискорило повстання еспанських націоналістів. До відомостей про переговори між урядом Франка і представниками Катальонії в Біяріц, чи деінде, можна ставитися ріжно, але приклад Сантадеру може у всякому разі викликати наслідування і в Барсельоні, відносини якої до Валенсії не найкращі. Зрештою подій Женева ніколи не вміла випереджувати. Коли еспано-московській делеґації пощастить перекреслити пляни Великобританії, що заходжується нарешті допровадити до рішення справу Еспанії і Середземного моря, незабаром побачимо. Стануть цілком на бік Москви проти Льондону французька делеґація мабуть не зважиться, тимбільше, що Франція поважно занепокоєна долею своїх індо-китайських кольоній і мусить дбати про те, щоб збройні сили Англії були звільнені в Европі для можливого вжитку на Далекому Сході.

Але впливи Москви та її приятелів в Парижі на французький уряд можуть наробити Франції не менше шкоди в Азії, ніж в Европі. Становище поважної, коли не переважної частини французької преси до Японії неприхильне; москвофільські кола використовують все, зокрема й останні жалюгідні анґльо-японські інциденти, щоб загострити відносини між цими державами та збільшити противояпонські течії в С. Д. А. Поспішне вирішення спірних европейських справ показується тим більш нагальним, що китайські справи дуже ускладнює все виразніша інтервенція московського уряду. Китайський амбасадор у Парижі запитаний про китайсько-московські відносини відповів досить виразно, що ціллю нападу Японії є СССР, таксамо як і Китай, та що спільна небезпека сприяє зближенню між обома державами. Китайський представник у Парижі говорить справді значно менше, ніж китайсько-совітська умова не-нападу. При сучасній майже отвертій інтервенції Москви на користь нанкінського уряду умова ця виглядалаб дуже комічно, колиб своїм несвоєчасним і дуже невиразним змістом не мала далекосяглих плянів. Ця умова визнає досить виразно Китай „жертвою нападу" Японії, що потягає цілу низку „зобовязань" московського уряду супроти Китаю, себто дає йому численні нагоди мішатися до японсько-китайських відносин. Зазначене в точці другій зобовязання не робити чогось, що моглоб бути „шкідливе для

жертви нападу", може значити і не забороняти довозу зброї чи доплиavу „добровольців" до Китаю.

Частина англійської преси, що виступає найгостріше проти Японії, порівнює відносини, що витворюються на побережжі Китаю, з відносинами на Середземньому морі, і побоюється анальогічних наслідків на Далекому Сході. Преса ця заявляє, що небезпеки неофіціяльної бльокади булиб усунені, якби Японія виповіла формальну війну Китаєві. Добрих порад Японії очевидно не бракує, але вона може й не знати якому китайському урядові треба виповідати війну. Можна би спитати прихильників легальної війни, чи задовольнять теж домагання уряду Франка, щоб визнати його за воюючу сторону після ліквідації північного фронту в Еспанії. Наслідком бльокади побережжя большевицької частини Еспанії відпалоб і необхідність для еспанської національної фльоти полювати на московські транспорти зброї та „добровольців" по цілому Середземному Морі. Рішення це тим пильніше, що Москва користаючи з того, що в Англії спрямовано увагу в значній мірі на Далекий Схід, приготовляє інтервенцію в Еспанії.

М. Данько.

Найбільшою принадою квітів є — запах

Найбільшою принадою жінки є чиста і свіжа цера і гарне пушисте волосся.
Мило TROPIKA дає здорову і чисту церу,
Крем MIAFLOR робить церу делікатною,
Лоціон MIA змiцнює волосся і усуває порпаі,
оригінальні з фірми

ГЕНРИК ЖАК — Познань 10.

ФАБРИКА ПЕРФУМ, МИЛА І КОСМЕТИКІВ

Розбудова суспільної опіки над дітьми у Львові.

Повоєнні умовини життя принесли зі собою переоцінку всяких вартостей, проблеми, якими ніхто не займався, стали важні та актуальні. Одною з таких проблем є суспільна опіка над дитиною. Всі культурні народи звернули тепер велику увагу на дитину як на майбутнього громадянина.

Створити кожній дитині якнайкращі умовини розвитку — це завдання суспільної опіки над дітьми. Кожна держава призначує на ту ціль великі фонди, бо розуміє, що які нинішні діти, таке завтрішнє громадянство.

Українські діти мало користають з допомоги суспільної опіки, яку ведуть державні чинники, а своєї ми ще не вспіли розбудувати. Ми взагалі мало цікавимось дитиною та обставинами, серед яких вона виростає та що з неї виросте. Брак фондів на розбудову суспільної опіки є причиною, що ми все ще цієї справи не рушили з місця, бо поодинокі спроби наглядати суспільну опіку над дітьми далеко не розвязують цієї важної проблеми.

Т-во „Українська Захоронка" в міру своїх скромних фондів старається наладнати суспільну опіку над дітьми у Львові. Воно веде тепер такі осередки суспільної опіки: дошкілля, захоронки, харчівні та півоселі.

ДОШКІЛЛЯ ТА ЗАХОРОНКИ.

Дошкілля як осередок виховання та підготова до школи підлягає надзорові інспекторату та кураторії. Воно мусить мати приписану домівку і вивінування та вести свою працю згідно з обовязуючим правильником. Управителька мусить мати фахові кваліфікації та приписану практику. Таких дошкіль є у Львові сім. Хоча в дошкіллю не обовязує харчування, наші дошкілля з огляду на убогу дітвору видають друге снідання та обід. Діти перебувають у дошкіллю від години девятої до третьої пополудні.

Захоронка — це осередок суспільної опіки й доживлювання убогих дітей, тому підлягає надзорові виділу суспільної опіки та санітарним чинникам магістрату. Вивінування не мусить бути таке вибагливе, тому лекше організувати захоронки, бо вони дешевші. Захоронок у Львові є три і дві нові організуються та від листопада ц. р. зачнуть свою працю.

Усі спроби скоординувати нечисленні наші по краю розсіяні захоронки не мали успіху.

Розбудова захоронок — це ділянка, в яку тепер управа Товариства вкладає багато праці, бо щойно цього року, маючи нові сили, які покінчили захоронкарську семинарію СС. Василіянок у Львові, можемо цю ділянку розбудовувати. Як цю розбудову зможе управа повести, буде залежати у великій мірі від фінансової підтримки нашого громадянства.

Не можемо нічого розбудовувати, бо не можемо вдержати і дотеперішнього стану посідання тоді, коли багато членів Т-ва „Українська Захоронка" вплачує замісць означеної вкладки 1 зол. по 25 сот. місячно. Таке наставлення наших членів довело до того, що членські вкладки зменшились на половину і з такими фондами ніяка управа не всилі нічого розбудувати.

Дня 5. вересня ц. р. відбудеться за дозволом городського старости вулична збірка у Львові на розбудову захоронок. Українське громадянство міста Львова мусить дати доказ, що розуміє вагу виховання наших дітей і щедрими жертвами підтримає управу Т-ва „Українська Захоронка" в її праці над вихованням тих, які по нас прийдуть.

ДАЙТЕ ДОКАЗ, ЩО ПАМЯТАЄТЕ ПРО ІНВАЛІДІВ У.Г.А.!

Розпад Комсомолу.

Під кінець серпня ц. р. у Москві радив центральний комітет Комсомолу. Секретар Косерев зясував у свому звіті відносини, які панують серед організації совітської молоді. Із звіту виходить, що в останньому часі викрито в центральному комітеті та в провінціональних організаціях комсомолу протиреволюційні і протисталінівські настрої. Пятьох членів комсомолу: Салтанова, Файнберга, Андреєва, Бубекіна і Дукланова арештовано як ворогів народу. Крім того переведено масові арештування серед комсомольців на Україні та Білій Русі. Принята Центральним Комітетом резолюція стверджує „моральний розклад серед комуністичної молоді", зазначуючи, що „опозиціоністи комсомольці" управляли саботажову акцію, дезорганізуючи мілітаризацію молоді та працю в інших ділянках. „Правда" називає арештованих комсомольців „троцькістівськими і бухарінівськими" агентами та висланниками японсько-німецького фашизму.

Тільки освітою, культурою і вихованням здобудемо кращу долю. Не жалуймо датків на скріплення освітних змагань.

ПРОФ. Д-Р ВОЛОДИМИР ЗАЛОЗЕЦЬКИЙ. 2

Розкопи в Крилосі.

За тим, що нововідкрита церква була дійсно катедральною церквою Успення Богородиці, промовляє конфронтація розкопаних фундаментів з топографічними даними і літописними вістками.

Віддавна топографія місця, де найдено фундаменти церкви, звязана з традиціями катедрального заложення. І так нинішня парохіяльна церква, побудована на самім початку XVI. ст. боярином М. Шумлянським і перебудовна у XVIII. ст. епископом Йосифом Шумлянським, що находиться оподалік фундаментів нововикопаної церкви, ще до XVIII. ст. мала назву „катедральної галицької"*). Ця церква теж присвячена Успенню Богородиці, як про це свідчить релієф тимпанону західного порталю. Отже нема сумніву, що по руїні старої княжої катедри Успення Богородиці переняла цей титул і назву по ній нова в XVI. ст. Шумлянським збудована церква, церква, що навіть своїми формами до деякої міри наслідуває стару княжу катедру (впр. зберігаючи форми трьох абсид на сході, які в XVI. ст. були уже чимось незвичайним, і гарно тесаним камінням). Про стару „катедральну" традицію говорить дальше факт, що тут находився осідок і палата галицьких митрополитів та вищого духовенства, від чого пішла перекручена з грецька назва Крилосу. Все це зводиться до висновків, що топографічні дані просто вказують на те, що нововідкрите заложення було дійсно катедральною столичною старокняжою церквою.

Дальше потвердження находимо в старих літописних вістках. Катедральна церква в Галичі згадується від 1187—1255 р., отже вона перетривала татарську навалу. Незвичайна грубість стін нововідкопаних фундаментів і незвичайна солідність самого заложення та заправи мурів потверджує факт її довготревалої відпорности. Ці грубі, більш як на два метри широкі мури вказують також на те, що церква мала дійсно характер оборонний. Потвердження находимо знову в літописах, особливо в описі облоги Галича волинського літопису та Длугоша з 1219 р. Згадується при нагоді здобуття Галича Мстиславом, що коли князь Мстислав здобув передгороддя, тоді угорський король Кольоман утік з жінкою Соломеєю до церкви св. Богородиці, яка находилася посередині замку, а з укріпленої церкви зробили нову твердиню. Длугош відріжнює при тій нагоді castellum і arx. Під „castellum" треба розуміти це розлоге передгороддя, що простягалося від полудневої сторони властивого замку, та яке укріплене було нині ще збереженою системою потрійних валів та фос; під „arx" властивий замок*), себто найвищий пункт города, замкнений і донині величезним, місцями 25 метрів високим валом (менеде вже розораним), який замикав від полудня і полудневого сходу найсильніше укріплене місце замку з катедрою Успення Богородиці, що творила наче останнє refugium для оборонців.

Всі ці дані й аргументи промовляють за тим, що із двох церков, які находилися на властивім замку, а саме церкви св. Спаса й Успення Богородиці нововідкриті фундаменти є дійсно ідентичні з галицькою столичною катедрою Успення Богородиці.

Ось і з цих причин актуальні розкопи в Крилосі, навіть у теперішньому стані, представляють велику і непересічну вагу. Вони рішають довгий спір, бо льокалізуючи остаточно положення старої княжої галицької катедри, тимсамим остаточно вказують на історичне положення старого княжого Галича в нинішнім Крилосі.

Ряд старших дослідників ідентифікував положення княжого Галича або з нинішнім містом Галичем над Дністром, як кан. Петрушевич, що в нинішній парохіяльній церкві Рождества Христа в Галичі добачував стару галицьку катедру, або спонукані численними нововіднайденими руїнами церков, переносили положення Галича на залучанську високорівню, як проф. Шараневич. В опозиції до них станули новіші дослідники, як Олександер Чоловський та Йосиф Пеленський. Перший на основі обширних топографічно-історичних, другий на основі глибоких мистецько-історичних студій вказали на Крилос, як на місце положення старого княжого Галича. Ці нові студії збогатили наші відомости про історію Галича, але остаточної розвязки про положення старої княжої катедри ще не дали, хоч вказували на те, що стара катедра находилася під нинішньою парохіяльною церквою або в її безпосередній близькости. І хоч ці здогади були дуже близькі правди, то всеж фундаментів старої катедри не найдено. Аж розкопи д-ра Я. Пастернака поклали кінець всіляким здогадам, зльокалізували положення катедри та устійнили остаточно погляд, що старий княжий город Галич находився на місці старого Крилоса.

Друге питання, звязане з розкопами, це час повстання катедри. Тут рішають стилістичні критерії та їх аналіза, бо інших певних критеріїв для датування архітектури нема. Остаточну відповідь на це питання дасть дальший вислід розкопів.

(Докінчення буде).

---

*) Пор. Статус митр. Льва Шептицького з 1761 р. питов. за А. Чоловським в його студії про положення старого Галича з 1890 р., ст. 19. (по польськи).

*) Пор. Шараневич: Три описи історичні старокняжого Галича, Львів 1883 і А. Чоловський у згад. праці.

ХАРЧІВНІ.

Від трьох літ веде Т-во „Українська Захоронка“ дві харчівні для шкільної молоді: одну на Городецькім, другу на Жовківськім передмісті. В харчівнях видають денно 350 безплатних обідів убогим учням шкіл: народніх, середніх та фахових. Обід складається з юшки, мяса з ярною або мучної страви та кусника хліба. В шкільному році 1936-37 видано 145.000 обідів. Харчівні підпомагав щедро Екселенція Митрополит Андрей, даючи місячно 500 зол. на обіди для дітей Жовківської дільниці, бо діти там дуже вбогі й обід у харчівні — це часто одинока тепла страва, яку дитина за цілий день зїсть. Такий обід особливо в зимі — це джерело енергії та сили для тих дітей, які мають учитись і розвиватись.

Дожвлювання шкільної молоді в харчівнях у нас щойно започатковане, хоч у поляків та жидів ця акція сильно розбудована і тисячі учнів користають з цієї допомоги. Розбудова харчівень по містах конечна, бо діти, постійно недоїдаючи, виростають хирляві та кволі, а також їх умовий розвиток не може бути правильний, коли вони фізично ослаблені та недоживлені.

ПІВОСЕЛІ.

В часі ферій веде Т-во „Українська Захоронка“ півоселі для дітей дошкільного та шкільного віку. Цього року зорганізовано 8 півосель у ріжних дільницях Львова, на які ходило поверх 800 дітей. Оселі тривали 7 тижнів: від 4. липня до 22. серпня. Діти діставали друге снідання, обід та підвечірок. Оселі поставлені під знаком „Їдження“, тому харч на півоселях багатий, бо вага дітей мусить зрости.

Дня 28. липня відбувся товариський зїзд усіх півосель на площі Сокола-Батька. На спільних забавах перевели діти кілька годин та мали змогу зі собою познайомитись. Виховне значіння таких зїздів велике. Тому управа кожного року їх уладжує.

День 10. серпня був днем подяки Їх Екселенції Митрополитові Андреєві, Опікунові української дітвори. Діти зїхались до церковці оо. Студитів у Кривчичах, де о. Харина відслужив Службу Божу в намірені І. Е. Митрополита та виголосив до дітей гарну проповідь, вказуючи їм на любов та доброту нашого архипастиря, який щедро підпомагає півоселі. І поплила сердечна молитва перед престіл Господній, благаючи для нашого Достойного Покровителя здоровля та сили на многі літа.

Щиро опікувались півоселями наші молоді лікарі та оо. пароxи, які дозволяли на численні збірки під церквами, чим причинилися значно до збільшення наших фондів.

Акція доживлювання дітей у харчівнях та на півоселях — це перший наш крок до розбудови суспільної опіки над українськими дітьми дошкільного та шкільного віку.

Одначе до розбудови суспільної опіки не вистане мала горстка людей вразливих на нужду дитини! До цього треба цілої армії суспільних діячів, які щиро будуть працювати для цієї благородної ідеї. Вся українська суспільність мусить зрозуміти, що вона несе відповідальність за фізичне та моральне виховання наростаючого покоління.

Софія Ракова.

Алькоголь вироджує раси й веде до загибелі

З Українського Протиалькогольного і Протинікотинного Товариства „Відродження“.

УКРАЇНСЬКИЙ ПРОТИАЛЬКОГОЛЬНИЙ І ПРОТИНІКОТИННИЙ РУХ У 1936 Р.

Не зважаючи на важкі умовини зовнішнього і внутрішнього характеру серед яких доводиться працювати, одиноке Українське Протиалькогольне і Протинікотинне Товариство „Відродження“ у Львові в 1936 р. майже подвоїло свою працю. Коли в 1935 р. Т-во мало оборотів 36.527 зол., то в 1936 р. збільшило їх на 57.145 зол., отже майже п о д в і й н о! Пропагандивних видань у 1935 р. появилося 122.500 примірників, зате в 1936 р. вже 136.200 прим. Преса помістила в 1935 р. 500 протиалькогольних статтей і матеріялів, у 1936 р. майже вдвоє стільки, бо 950. У Львові і в краю, по філіях і кружках „Відродження“ та інших культурно-освітніх товариствах і по школах відбувалися, головно в місяці лютім, протиалькогольні виклади; у Львові спеціяльний, триденний курс у централі. Членів давніше було 6.000, сьогодні дійсних, сдисциплінованих членів є коло 1.500. Понадто в гуртках молоді по українських школах є понад 1.000 абстинентів, а прихильників „Відродження“ разом 25.000. Союз українських студентів-абстинентів має 60 членів, що їздять із рефератами на села. Філій Т-ва було 13, кружків 115. Тепер є філій 14, кружків 118.

СТАН ОРГАНІЗАЦІЇ.

Українське Протиалькогольне і Протинікотинне товариство „Відродження“ у Львові є одиноким українським протиалькогольним товариством, яке обєднує всі верстви українського народу на західно-українських землях. Напливають тепер щодня нові зголошення на основування нових відділів. Организується секція учителів-абстинентів, що малаб нагляд над гуртками шкільної молоді в школах, і секцію священиків-абстинентів.

1. ВЕЛИКЕ СВЯТО „ВІДРОДЖЕННЯ“ У ЛЬВОВІ НА ПЛОЩІ „СОКОЛА-БАТЬКА“

відбулося 23. травня 1937 р. з нагоди 55-ліття смерти митрополита Йосифа Сембратовича, великого подвижника українського протиалькогольного руху в XIX. ст. Свято звеличав своєю приявністю Високопреосвященний Митрополит Кир Андрей гр. Шептицький, Преосв. Єпископ Іван, а також інше духовенство та старші й молодь у числі 4.000 осіб. Свято мало ширшу програму: була дефіляда здисциплінованих членів, вправи соколів і сокілок на поруччах, спів хору теольогів і ремісників, протиалькогольні інсценізації і національні танці. Цей перший прилюдний виступ Т-ва під вільним небом, а заразом оригінальний почин нової Ради Т-ва привітала вся українська преса і все громадянство з радістю і підпомагатимуть надалі ще більше, ніж дотепер, працю Т-ва.

ПРОПАҐАНДА.

Найважніший засіб праці Т-ва — це пропаґанда абстинентських ідей при помочі видавництв (журналів „Відродження“ і „Народне Здоровля“, книжечок, календарів, листівок і т. п.). Дальшим засобом є влаштовувані курси, виклади, пресова служба, бібліотека і протиалькогольна мандрівна вистава (150 експонатів), яка обїздить, головно в лютім й березні, цілий край. Журнали виходять правильно що місяця: вже видано 5., 6., 7—8. і 9. число обох журналів. Друкуються календарі на 1938 рік.

ФІНАНСИ.

Матеріяльна сторінка Т-ва представляється як на наші відносини, доволі добре. Готівки з 1936. р. посідаємо к. 1.000 зол. Джерелами доходу є: членські вкладки, видавництва і публична збірка в краю, що дала цього року 2.952.62 зол. (минулого: 1.805.13 зол.). Від уряду не має Т-во ніяких субвенцій, а в деяких областях краю ще й перепони в основуванні нових відділів, тоді, коли польські протиалькогольні товариства дістають нераз грошеві підмоги. (Перепони: Волинь, Лемківщина, Станиславів).

МІЖНАРОДНІ ЗВЯЗКИ.

Для успішнішого осягнення своїх змагань Т-во „Відродження“ навязало звязки з такими протиалькогольними організаціями в світі:

а) Міжнароднє Бюро боротьби з алькоголем — Л ь о з а н н а;

б) Міжнародній Протиалькогольний Союз — Б е р л і н;

в) Федерація Протиальког. Катол. Товариств Бельгії — Л і є ж;

г) Інтерколеґіяльний Союз для студій альког. питання — В а ш и н ґ т о н;

д) Міжнародня Католицька Протиалькогольна Ліґа — Б е р л і н;

е) „Крайцбунд“ — Б е р л і н;

є) „Тшезьвосьць“ — В а р ш а в а та інші.

Контакт з українцями за кордоном (головно в Америці) удержує Т-во завдяки праці щирого співробітника в Римі (Італія), п. Миколи Палія. Навязує контакт із Орденом Добрих Темплярів і з Міжнародньою Жіночою Ліґою.

XXI. МІЖНАРОДНІЙ ПРОТИАЛЬКОГОЛЬНИЙ КОНҐРЕС У ВАРШАВІ.

Для українців це буде перший Конґрес, бо вперше візьмуть у ньому участь українці. Делеґатів поїде кількох. Голова Т-ва, м-р Микола Ценко, матиме на Конґресі реферат у німецькій мові п. н.: „Український протиалькогольний рух“. На Конґресі буде окрема українська протиалькогольна вистава. На Конґрес друкується спеціяльна мала брошура у французькій мові про українське життя у звязку з протиалькогольним рухом — для поінформування закордону. На фонд Конґресу складає все свідоме українське громадянство жертви: досі зложено к. 300 зол.

Тарнів і Ряшів переповнені арештованими.

У звязку з останніми масовими арештуваннями членів „Стронніцтва Людового“ влада мусіла вивезти частину кримінальних вязнів з Тарнова, щоби примістити арештованих людовців.

До староства у Ряшеві привели в середу пополудні коло 120 арештованих селян з ряшівського повіту у звязку з рільним страйком та страйковою аґітацією. До староства прийшла сотня поліцаїв, які відвели всіх арештованих на поліцію. Похід такої великої кількости арештованих селян, під охороною сотні поліції, вулицями міста викликав велике враження. Прокуратор негайно почав переслухувати арештованих, щоб зорієнтуватися, хто з арештованих піде до арешту, хто вийде на волю.

ІНТЕРВЕНЦІЯ У СПРАВІ ПРОФ. КОТА.

Сенат Ягайлонського університету у Кракові на спеціяльнім засіданні рішив вислати телеграму до міністра освіти у справі арештування проф. Станислава Кота, якого перевезли до вязничного шпиталю. Крім того ректор вислав телеграму до міністра освіти з проханням інтервеніювати у справі проф. Кота. Ректор заручив своєю особою, що проф. Кот після виходу з вязничного шпиталю залишиться у Кракові аж до закінчення слідства.

МИЛА НЕСПОДІВАНКА.

До одного з податкових урядів вплинуло зізнання одного з платників, лікаря П. К., який крім впливів за лікарські гонорарі, за участь в консиліях і постійну платню в одній з приватних банкових інституцій виказав у доході за рік 1936 суму золотих 20.000 (виразно: золотих двацять тисяч), а в рубриці „Джерело доходу“ вписав „Дирекція Льотерії“.

Цього платника покликали до уряду і запитали, кого лікував він у Дирекції Льотерії і чи переводив там які великі операції, коли в мин. податковім році заінкасував такі великі гонорарі, що переходили майже весь його вплив зі всіх інших джерел доходу.

Приголомшений лікар зізнав на запити податкових урядників, що в бюрах Дирекції Льотерії наскільки він знає, всі Богу дякувати, здорові і що виказаний вплив з Льотерії не є з лікарських гонорарів, але заінкасував він його у бюрах цієї інституції як виграну за четвертину льосу, на який впало 100.000 зол.

Податкова влада з усміхом пояснила платникові, що льотерійних виграних не треба подавати в доході, бо від них платник доходового податку не платить. Цей податок потручений уже при виплаті, бо в противнім випадку цей лікар був би заінкасував за чвертку сто тисяч — 25, а не 20 тисяч золотих.

Врадуваний податник сердечно подякував начальникові уряду. Тим врятував собі гарний кусень гроша, бо більше, ніж половину податку і виходячи з уряду, запевнив усіх, що йде просто до колектури по льос, бо не хоче стратити нагоди до такого приємного впли/ву, який не треба виказувати в податкових зізнаннях.

Присилайте передплату!

ЖІНОЧА СТОРІНКА.

Перед початком шкільного року.

Матері, що мають діти у шкільному віці, мають нові щоденні турботи виряджуючи дітей до школи. Треба утримувати всі речі дитини в порядку чи то будуть шкільні підручники, зшитки, одяг та черевики, треба буде знову стежити за тим, аби шкільні вправи були добре і в час приготовані. Ці обовязки будуть тягнутися довгі зимові місяці і забиратимуть багато душевних сил та здоровля. Але чого не зробить мати для своєї дитини, чим не жертвувала і жертвувати ме вона для її добра!

Та тут треба зробити цим дбайливим і добрим матерям одну пригадку. Вони повинні памятати не лише про дітей, а і про себе. Мусять дбати про те, щоб не розтрачувати всіх своїх душевних сил і здоровля на дрібнички, — бо це теж в інтересі їх дітей. Зрівноважена, спокійна і здорова мати дасть своїй дитині далеко більше, аніж мати з розшарпаними нервами, підтятими фізичними силами. Ось чому мусять наші матері розділити свої сили так, щоб їх вистачило на довгу зиму, ось чому треба вже від початку привчити себе не турбуватись дрібницями, а більше присвячувати уваги річам поважним. Як часто бачимо стурбовану, зажурену маму коло вікна, як виглядає свого пестія з усіх вікон та припускає собі ті найгірші випадки, які могли статись. Як часто бачимо маму вже досить великої дівчинки чи хлопця, як вичікує вона в дощ і сніг попід школою, щоб завести дитину до дому! Певна річ, що в місті ждуть дітей ріжні небезпеки, але треба розумно і спокійно привчати до них дитину. Нехай дитина, що має постійно жити в місті змалку знає все, що їй загрожує, а тоді напевно не трапиться їй ніяке лихо. Коли мама навчить дитину при переході вулиці звертати увагу на трамваї, авта та інші небезпеки, коли навчить вона її переходити вулицю у призначеному місці та у відповідний час — то трапиться їй хіба тоді якесь лихо, коли воно може трапитись і кожному дорослому, а навіть і тоді, коли мама триматиме дитину за руку. Привчити діти самостійно ходити по вулиці, усвідомити їм усі небезпеки це виробляє у дитини почуття відповідальности і має вплив на вироблення всього дитячого характеру.

До шкільних підручників і зшитків повинна мама мати відношення тільки тоді, як їх купує. Утримувати підручники і зшитки у порядку повинна дитина сама. Від наймолодших літ, ще годі, коли дитині вперше даємо книжку з малюнками треба привчати її шанувати книжку, щоб вона розуміла її значіння в житті. Мати мусить найти такі слова, щоб дитина зрозуміла, яку вагу має книжка. У кімнаті, де вчиться дитина все мусить бути поличка чи шуфляда для книжок і зшитків малого учня і коли від перших днів шкільної науки мати привчить його, щоб він складав свої шкільні речі на місце і в порядку, тоді вона заощадить собі часу і турбот на ввесь час шкільної науки.

Щоб дитина могла виконувати всі шкільні припоручення в час, щоб її вправи були виконані дбайливо, мати мусить подбати теж, щоб позашкільний час дитини був відповідно розділений. Часто дбаючи про шкільну науку забувають матері про те, що дитина має свою природну потребу руху і забави, що треба і на це знайти час. Нераз не перестерігають матері і звичайних вимог гігієни, а примушують дитину відразу по обіді забиратись до науки з тим, що „відпочинеш тоді, як вправи поробиш"... Організм дитини вимагає перерви, зміни і випочивши, береться дитина з новими силами до науки і скоріше собі її засвоює. Восени, коли ще є сонце, мусить мама висилати дитину бодай на годину-дві на повітря, щоб воно набралось нових сил.

Роблять часто наші матері ще одну хибу. Багато праці дають дитині поза школою. Музика, чужі мови та інші позашкільні додатки є добрі, але не все нараз. Не можна перетяжувати слабого дитячого організму надмірною духовою працею, бо тоді з годин ритміки можемо мати протилежні наслідки від тих ,що їх хочемо мати, а успіхи у вивченні чужих мов можуть не виправдати витраченого зусилля і грошей на науку.

Про поділ фізичних духових сил дитини мусить подбати кожна розумна мама вже на початку шкільного року. Поділити відповідно день дитини, дати їй змогу в порядку утримувати свої речі і зручне місце для науки — це значить заощадити дитині і собі багато турбот і сил у часі шкільного року. Про це треба подумати вже від перших днів науки в школі.

К.

Молода американка.

Останній проект пані Рузвельт про введення постійної місячної платні для жінки, що є господинею дому та восьмигодинного робучого дня, викликав живу дискусію в цілому світі та звернув знову на якийсь час увагу на американську жінку. Здавалось би, що такий проєкт може виникнути в країні, де жінки є під утиском та не мають ніяких громадських і політичних прав. Але саме цього про сучасне становище американок ніяк сказати не можна.

Кожна европейка називалаб Америку „раєм жінок". Американки без сумніву належать до тих жінок, які осягли найбільшої рівноправности в світі. Вони дають своїх міністрів (пані Перкінсова — міністр праці), на чолі багатьох організацій і товариств, що мають найбільший вплив на внутрішню і закордонну політику у Вашингтоні бачимо жінок і вони без сумніву впливають у значній мірі на всю політику Америки. Нема мабуть в Америці ані одного часопису, де не булоб жінки у складі редакторської колеґії, а в багатьох випадках є жінки і редакторами. В тижневиках і місячниках на дві третини знайдемо статтей, оповідань, новель і т. п. зпід пера жінок. Куди не гляньте в Америці, побачите на провідних становищах жінок, чи в промислі, торговлі, мистецтві чи політиці.

Як допрацювалась американка до такого становища і що було причиною того, що жінка в Америці стала на такім високім рівні?

У великій мірі треба мабуть пояснити це явище тим, що в Америці більш ніж де інде розвинулась техніка, яка внесла до домашнього господарства багато полекш. Електричні кухні, пральні та інші винаходи упростили і прискорили в значній мірі господарювання жінок. Достава всіх продуктів просто до хати і то вже майже готовими до вжитку заощадили американській господині багато часу, який вона могла використати для себе, своєї освіти, задоволення своїх духових потреб. У той час як чоловік усі свої сили розтрачував на погоню за долярами, жінка, що вела домашнє господарство, мала досить вільного часу, щоб прочитати часописи, ознайомитися з літературою, могла йти до театру, на ріжні відчити, зібрання тощо. Коли змучений щоденними клопотами чоловік волів у літі відпочинок десь у глухому закутку — вибиралась американка в далекі подорожі по ріжних країнах світу. Ось чому без сумніву американська жінка стоїть інтелектуально вище від мужчини і чому вона завдячує мабуть у значній мірі і своє провідне становище в громадському та політичному житті.

Потрохи виробився тип американської жінки, що нічого не боялась, у всьому уміла дати собі раду та вимагала до себе належної пошани. В Америці мужчина не сміє зачіпити жінки на вулиці, бо мусів би або з ображеною жінкою оженитись, або мав би прикрі судові неприємности. Цього часто надуживають жінки-авантуристки, які вміють видерти від заможніх мужчин чималі гроші, це є теж і причиною частих американських розводів. Зате американка цілком спокійно звернеться до прохожого мужчини за ріжними інформаціями, не боїться вона ходити і пізніми вечорами по вулиці, до кабарні та бару.

В родинному житті має американська жінка також провідну ролю. При всій своїй еманципованости дбають американки дуже і про свою зверхність. Ніде на світі нема стільки ріжних „сальонів краси", як в Америці. Бачимо також, як потроху перебирає Америка від Парижа і право надавати моду. Американка вміла все бути приваблива для свого чоловіка і тим утримувати в родині першенство. Може це також ще пережиток з часів піоніроства, коли жінка в Америці була рідкістю, але так уже воно в американській родині є, що чоловік старається дати жінці все, чого вона домагається, аби утримати її при собі. Нема сумніву, що в більшости розводових процесів саме жінки стараються розвязати подружні звязки. Є очевидно й неґативні сторони такого явища. Американські жінки може часто у свободі своєї поведінки доходять аж до безсоромности, а в турботах про свою зверхність забувають часто про свій вік. ось чому і бачимо нераз старших американок, аж надто молодо та яскраво убраних, але по суті відношення американської жінки до мужчин досить здорове і просте. Негативною стороною таких взаємин є тільки те, що американка не вміє бути віддано ю товаришкою свого чоловіка і часто в біді лишає його та не ділить з ним усіх життєвих турбот і невдач.

Не дуже дбайливими можна назвати і американських матерей. Заможніші жінки передають виховання своїх дітей найманим особам. Жінки, що заробляють на життя, також не мають часу дбати про родину і часто є лише гостем в хаті та зустрічаються з молодшими дітьми хіба при обіді, а зі старшими, і то не завжди, бо ті скоро вчаться в Америці давати самі собі раду. Ось чому мало в американській родині тепла.

Чи щаслива американська жінка в своєму особистому житті? — трудно сказати. В кожному разі має вона всякі можливости улаштувати своє життя так, як їй хочеться, — отже є творцем власного щастя.

КНИЖКИ — це найдешевша розвага в часі довгих осінніх і зимових вечорів!

Випозичальня книжок

при УКРАЇНСЬКІЙ КНИГАРНІ та АНТИКВАРНІ У ЛЬВОВІ, ВУЛ. РУТОВСЬКОГО ч. 22.

поручає літературні твори в українській, польській, російській і німецькій мові. — Книгозбірня доповнюється постійно новинами! — Всі шкільні лектури на складі.

Місячний абонамент 1 зол.

Випозичальня відчинена від 9 год. рано до 7 год. веч. без перерви

1543 2-10

Зі світа.

ПЕРША ЛІКАРКА В ПЕРСІЇ.

В Парижі недавно промовано на медичнім факультеті панну Аґґу Емам Задег на доктора медицини. Це перша жінка-лікар у Персії, бо як відомо, ще перед кількома роками ходили жінки у Персії з заслоненими обличчями і тільки мріяли про вищу освіту. Панна Задег вертається тепер до дому, де в Тегерані хоче заложити лябораторію для дослідів над недугою рака.

Практичні поради.

ЧИЩЕННЯ ПІРЯ, ПРАННЯ ВСИПІВ.

До цієї праці беремося нерадо та з деяким недовірям щодо її успіху, бо у нас самостійне виконання цієї роботи ще велика рідкість, а більшість господинь і взагалі до неї не береться, або не вважає за потрібне це робити. А проте відсвіжити, продезинфекувати час від часу подушки, це така сама важна гігієнічна вимога, як і зміни білизни на ліжках.

Найкраще братись до тої праці в літі, коли легше і скоріше можемо все висушити. Практична господиня ніколи не насипає піря просто до всипу, а дає його спочатку до тонесенького мішка, а вже з ним разом до всипу. Тоді виймаємо такий мішок разом з пірям зі всипу, даємо до густої пошевки і виносимо все на подвіря, щоб добре висохло. Не даємо піря на горяче соняшне проміння, бо інакше піря легко кришиться. Часто подушку чи перину обертаємо так, щоб усе піря добре просохло. Всип за той час добре виперемо, виваримо та просушимо і випрасуємо. Щоб всипи не стратили барви виварюємо їх без соди. Коли робимо таку процедуру бодай раз на рік, або хоч раз на два роки то піря не збивається і не творить грудок. Інакше мусимо дати піря до більшого баняка, де виварюємо білизну і разом із всипом виправи та висушити, а потім висипати в всипу до сухого баняка добре загрітого і часто мішаючи огрівати та підсушуючи. Так само спушуємо і піря майже нове, але яке переховалось у вогкому місці, тільки що старше піря даємо потім ще й на сито та обережно пересіюємо. Тоді порох і дрібніші відломлені частинки піря просіються через сито, а лишиться тільки піря чисте і ціле.

Піря з подушки чи перини, яких уживано для хворих треба ще й добре продезинфекувати, але цього вже не робім самі, а даймо до відповідних заведень.

Праця ця не є приємна, а досить заморочлива, зате її висліди варті того.

СТОРІНКА БЕЗ ПОЛІТИКИ.

200 громадян поза законом.

В Англії живе під цю пору двісті нащадків якогось Мек Дональда, винятих зпід закону. Мек Дональд жив у першій половині 18-го століття. Був він змовником, що нераз загрожував життю тодішнього короля. Проте не можна було його схопити. Якийсь час жив він переодягнений за поліцая, який шукав... за самим собою.

Врешті король утративши терпець перевів у парляменті закон, який проголошує всіх Мек Дональдових нащадків поза законом. Кожний англійський громадянин мав право вбити Мек Дональда, при чому це не булоб ніяким злочином та не грозилоб нікому карою. Одначе й тепер Мек Дональд оминув кари. Під чужим прізвищем він одружився та щойно на смертній постелі сказав дружині й дітям про жахливу правду. Жінка й діти у власному інтересі стерегли таємниці і щойно на початку 19-го століття Мек Дональди відважилися вернутися до батьківського імени. Ніхто не звернув на це уваги, бо прізвище Мек Дональд в Англії дуже популярне.

Тепер із рідні того Мек Дональда живе в Англії яких двісті осіб, а колишній закон, що всіх засуджує й далі обовязує. Рідко коли традиційний дух Англії зважується касувати старі закони. Інша річ, що той дух не має нічого проти того, щоб цього закону не стосувати, одначе на папері він істнує.

Витворилася така ситуація, що ще нині кожний англієць може повбивати когонебудь з усіх тих 200 Мек Дональдів і то безкарно.

Нащадки Мек Дональда, що жив у 1715—1745 роках живуть і досі під загрозою наглої смерти. Недавно всі Мек Дональди подали збірне письмо до короля, в якому просять уневажнити старий закон, бо хоч досі ніхто з Мек Дональдів не згинув із руки вбивника, усеж ніколи не можна знати, чи якомусь не прийде до голови скористати з закону, а право не зможе його покарати за злочин.

„АТОМ“ ВІД 1-ГО ВЕРЕСНЯ 1937 РОКУ
Українська електро-радієва крамниця
Стрий, вул. Костюшка 22 (Інж. Юліян Гошовський)
Нові радіоприймачі всіх кращих фірм. Направа, переріб ка, встроювання і повна модернізація старих приймачів у власній радіо-робітні, владженій на німецький взір. Складові частини до радія і електр. інсталяцій. Лямпи, ліхтарки, батерійки; направа і ладування акумуляторів. Направа електромоторів. Ровери і складові частини. Направа роверів. Ціни конкуренційні. Виконання солідне. Фахові поради даром. 3—10

Де осідок інтеліґенції?

Знана річ, що майже кожна людина має ліпше і прецизійніше вироблену праву руку. Є це у звязку з більшим розвоєм лівої півкулі мізку, бо чинностями поодиноких половин тіла завідують протилежні центри в мізку. Нпр. руховий осередок для правої руки поміщений у лівій півкулі мізку. В останніх часах французький неврольоґ Пер Марі поставив свою теорію, що лиш у лівій півкулі мізку находиться осередок мови людини і взагалі центр нтеліґенції.

Права чи ліва?

Одначе є фактом, що коли від дитинства школити ліву руку, так, що вона буде справніша від правої, то можна думати, що в таких людей права півкуля мізку буде більш розвинена, і що в ній буде осередок мови та інтеліґенції.

Зрештою так і є у т. зв. „манькутів“, в яких є вже вроджена перевага і нахил до уживання лівої руки, що свідчить про сильніший розвій правої півкулі мізку.

Одначе досі навіть найдокладніші мікроскопові досліди не виказали якоїнебудь ріжниці в будові обох півкуль мізку, отже нема певности, чому осідком мови та інтеліґенції в людини мала би бути лише одна півкуля мізку, а друга була би позбавлена гідности брати участь в найвищих „душевних“ функціях людини.

Досвід американського лікаря.

Американський лікар Денді описує випадок, де у пацієнта мусіли операцією усунути цілу праву півкулю мізку з причини ґудза. Таку небезпечну і рисковну операцію він перевів, як це описує в льондонськім лікарськім журналі „Лянсет“, у трьох випадках. Два пацієнти померли скоро, а один жив ще два роки. Коли усунули праву півкулю мізку, тоді у пацієнта виступило пораження протилежної частини тіла цілковите з вийнятком очей, мязів лиця, змислу смаку і нюху, де пораження було лиш частинне, бо ці орґани мають нервові получення з обома півкулями мізку.

При таких великих змінах у механізмі орґанізму, в того пацієнта не помітили по операції жадних душевних змін. Навіть родина і приятелі не доглянули в ньому більших ріжниць і признали його зовсім за психічно нормальйого. Він був з фаху проповідником і по видужанні дальше виголошував що неділі свої проповіди, хоча мав лиш одну (ліву) половину мізку. Не втратив він і інших заінтересувань: далі залюбки слухав радія і читав політичні статті в часописах.

З цього виходить, що усунення правої півкулі мізку не нарушує в більшій мірі психіки ні інтеліґенції людини. Тому і надальше залишається правдоподібною теорія Пер Марі, що ліва півкуля мізку є здебільша осідком мови та інтеліґенції людини.

Вступаймо масово в члени Товариства „Рідна Школа“, що має за собою 55 літ істнування.

Пригода летуна з каторжником.

Недавно трапилася одному американському летунові дивна пригода, яка могла мати для летуна погані наслідки, якби не притомність згаданого летуна.

Досвіта прийшов на аеродром міста Розенбургу в Тексасі молодий американський летун Роберт Хен. Він сів собі у кабінку свого літака — мав уже пустити мотор у рух, коли раптом побачив якогось чоловіка, що біг крізь летунський майдан просто до літака. Незнайомий вийняв раптом перед самим апаратом револьвер і приділившися до заляканого летуна, заявив:

— Я втікач — каторжник! Якщо дороге тобі життя, вези мене негайно до Мексику. Летун не мав іншої ради, як послухати грізного наказу. Ранком не було ще нікого на майдані і летун рад-не-рад пустив мотор у рух. У повітрі каторжник тримав увесь час револьвер скерований на летуна. Одначе Роберт Хен прочуняв уже від першого перестраху і почав роздумувати над дивною ситуацією. Минуло з пів години. Летун звернувся з усміхом до злочинця і сказав:

— Мій коханий, я не сподівався, що мусітиму відвозити вас до кордону, бензини не стане нам аж до Мексику. Що робити?

На лиці каторжника зарисувався перестрах.

— Добре, висади мене денебудь у пустому місці.

Роберт Хен почав шукати за місцем до причалу і пригадав собі, що саме недалеко тієї вязниці, з якої мабуть утік вязень, є доволі пригідне місце до причалу. Причалювання без сумніву притягне вязничу сторожу. І справді літак почав знижувати свій лет коло вязниці. Кілька хвилин після причалення сторожа схопила каторжника і обезброїла. Виявилося, що втікачем був відомий ґанґстер - убивник Джордж Бенкфорт, який того самого дня досвіта втік був із вязниці

Найкорисніше закупите
шкільні підручники
і приладдя до писання в 2—2
Українській Книгарні і Антикварні
у Львові, вул. Рутовського ч. 22.

НЕСАМОВИТЕ ОГОЛОШЕННЯ...

В одному бостонському часописі появилося недавно оголошення, надруковане товстими черенками такого змісту: „До продажі людське життя! Продам своє життя поважним набувцям, найрадше дослідникам. Джон Андерсен“.

Джон Андерсен пробував уже щастя у всіх ділянках та дарма: йому ніколи не велося.

По десяти роках важких розчарувань порішив він покінчити з життям. Одначе був він людиною чести. За ввесь час свого злиденного життя його довг ріжним знайомим досягнув суми 1.500 долярів. Тимто користуючись останками готівки, дав до часопису оголошення, будучи в переконанні, що прецінь найдеться чоловік, який схоче для наукових цілей зужити життя здорового мужчини. Він готов був піддатися кожному досвідові, в якому треба булоб на 100 відсотків рискувати своїм життям.

На диво, на це оголошення не зголосився ані один лікар-дослідник, ні технік, ні фільмовий режисер, ні навіть фабрикант ґазових масок. Проте Джон Андерсен дістав на свою оферту триста відповідей: походили вони від жінок.

Більше як триста жінок із усіх закутків Злучених Держав заявило готовість повінчатися з людиною звеженою на смерть. Всі вони признали Андерсенове життя незвичайно романтичною подією, та кожна з них постановила вможливити йому щасливіше істнування. Можна надіятися, що Джон Андерсен не залишиться вже довше при свому самогубному намірі, але вибере якісь привабливі освідчини.

—o—

ЛЮДИНА, ЩО ПРАЦЮЄ ДЛЯ ДВОХ ЖІНОК...

В одній каліфорнійській вязниці відсиджує кару незвичайний вязень. Він встає вранці в год. 6-ій, як кожний інший вязень, замітає свою келію, скидає свій вязничний одяг, вдягає цивільну ношу і виходить у місто. Точно в год. 6-ій вечором вертається він до вязниці, де вдягає назад вязничний одяг та заки піде спати, до десятої години мусить виконувати всі обовязки приписані вязничним правильником. Той вязень, який в приватному житті був колись крамничним продавцем, мусить десять років працювати як візник поза карним заведенням. Він раз покинув свою жінку, щоб в іншому місті повінчатися вдруге з молодою 19-літньою студенткою. З того часу став він вести подвійне життя. Кілька перших днів у тижні мешкав він з одною жінкою, а другу половину тижня з другою. Одначе припадок вивів злочин на денне світло і двоєженець помандрував за решітку. Але на цьому не кінець. Обі жінки згодом покумалися та заскаржили спільного чоловіка до суду за аліменти. Суд був у немалому клопоті, але видав згодом Соломоновий присуд: обі жінки мали свому спільному чоловікові найти працю, щоб він міг заробляти на їх удержання. Одно з перевозових підприємств приняло його за візника. Увесь його тижневий заробок віддає підприємство управі вязниці, яка з черги половину заробленого гроша ділить поміж обі жінки. Найсумнішим днем для вязня є неділя, коли він мусить увесь день просидіти у вязниці від суботи вечора до ранку в понеділок.

Перед судовим присудом вів він подвійне життя двоєженця, а тепер веде подвійне життя вязня.

КОЛИ ФРИЗІЄР РОЗКАЗУЄ ДОТЕПИ...

Цікавий та жахливий припадок трапився в індійському містечку Сірмур. Один заможний земельний власник подався до місцевого фризієра та велів себе оголити. Підчас голення фризієр розказував гостеві цікаві дотепи, з чого клієнт був незвичайно вдоволений. Нараз землевласник, почувши добрий дотеп, зареготався на ціле горло і водночас несамовито крикнув. Як виявилося, фризієр із неосторожности обтяв йому пів губи. Покривджений подав справу до суду, домагаючись високого відшкодування. Суд віддалив скаргу, зазначуючи в мотивах, що фризієр робив те, що роблять усі його товариші по професії: розказують клієнтам дотепи...

Ширіть наш часопис!

Сензаційний напад на поштовий уряд у Рогатинщині.

Минулої ночі перед поштовим урядом у Фірлеєві (Рогатинщина) висіло зі самоходу кількох мужчин, які виважили в будинку двері, розброїли урядничку (60-літню Анну Лопатинську), що хотіла боронитися револьвером, завязали уста і кинулись шукати за гріш-ми. Поштова каса була порожна, тому напасники забрали лише приватні гроші Лопатинської і втікли. Щойно рано возьний найшов звязану урядничку і заалярмував поліцію, яка почала погоню.

З ЛУГОВОГО РУХУ.

ЛУГОВІ ПОПИСИ В ТЕРНОПІЛЬСЬКОМУ ПОВІТІ.

Перший цього року луговий попис у тернопільському повіті відбувся 23. травня ц. р. в **Козівці**. До звіту зголошено голові „Повітового Луга" проф. Малицькому 96 луговиків і луговичок з Козівки та Шляхтинець. Слід підчеркнути, що Луг зі Шляхтинець прибув на попис, хоча погода була непевна, а зі Шляхтинець до Козівки є 27 км. дороги. По звіті відбулися вправи: мішані луговиків та луговичок, луговиків палицями та луговичок вінками. По вправах руховики передефілювали перед Повітовою Старшиною та запрошеними гістьми. Відтак відбувся фестин з народніми забавами.

Дня 7. червня ц. р. святкувала громада **Кутківці** під Тернополем велике свято посвячення фундаментів під Народній Дім. Місцевий „Луг" і читальня „Просвіти" запросили до участи в тім святі „Луги" зі Шляхтинець та Пронятина. До Служби Божої, що попередила акт посвячення фундаментів, співав хор „Лугу" зі Шляхтинець, при самім посвяченні луговий хор з Пронятина відспівав підхожу до хвилини пісню „Воскресний дзвін". По довершенні акту посвячення складали привіти делегати повітових установ з Тернополя. Від Лугової Організації промовив м-р Мисюк Михайло Пополудні відбувся на площі під лісом фестин, на якому виступали з пописовими вправами „Луги" зі Шляхтинець і Пронятина. Вправляло 84 луговиків та луговичок. В перервах між вправами лугові хори зі Шляхтинець та Пронятина відспівали вязанки стрілецьких пісень. Дефілядою руховиків перед Повіт. Старшиною закінчився цей наскрізь удалий Луговий виступ.

Дня 10. червня на фестині в **Байківцях** шляхтинецький „Луг" виступав з пописовими вправами. Кожну вправу зустрічала публика бурею оплесків.

Дня 13. червня відбувся у **Шляхтинцях** луговий фестин з пописом. При звіті, який відібрав делегат Повітової Старшини, м-р Гринкевич, зголошено 112 луговиків та луговичок зі Шляхтинець, Пронятина та Кутковець. Вправи „Лугів" випали добре; новиною було виведення луговичками зі Шляхтинець гарної ритмічної вправи „Метелик". Удатний був теж перший виступ хору „Лугу" з Тернополя, що відспівав кілька пісень. Змагання у відбиванці між „Лугом" з Тернополя та комбінованою дружиною інших „Лугів" закінчилися заслуженою виграною (30:15) тернопільського „Лугу". Крім „Лугів" зі Шляхтинець, Кутковець, Пронятина і Тернополя на фестин прибули зорганізовано й інші „Луги", як от з Баворова (понад 20 кільометрів дороги), Чернилева Руського і Воробіївки. Дефілядою перед Повіт. Старшиною та визначнішими гістьми з Тернополя закінчилася пописова частина фестину. Відтак слідувала забавова частина з фантовою льотерією і т. п.

Дня 20. червня відбувся в **Чернилеві Руськім** луговий фестин з пописом, в якім взяло участь 68 луговиків та луговичок з Чернилева Руського та зі Шляхтинець. З Повіт. Старшини присутні були голова проф. Малицький і м-р Мисюк. Звіт відібрав і коротенькою промовою привитав луговиків проф. Малицький. Виконання лугових вправ, приписаних на 1937/38 рік, було задовільне. Гарно випали вежі та трудні вправи на реку, за добре виконання яких належиться луговикам з Чернилева Руського повне признання. Також луговички з Чернилева гарно списались добре виведеними хоровоцами. По дефіляді перед Повіт. Старшиною розпочалась дальша частина фестинової програми, народні забави і т. п.

Дня 27. червня відбувся луговий фестин з пописом у **Пронятині** коло Тернополя. При звіті, який відібрав проф. Малицький, зголошено 136 луговиків та луговичок з Пронятина, Кутковець, Воробіївки і Чернилева Руського. Вправи переводились, хоч падав дощ. Щойно сильна злива змусила Лугове Братство перенестись до лугової домівки, де відбулась дальша частина фестину. Серед бадьорого настрою продовжувалась лугова забава до пізної ночі.

11. липня відбувся луговий фестин з пописом у **Воробіївці**. Хоч падав зливний дощ, на попис прибули „Луги" з Кутковець та Пронятина. Пополудні далі падав дощ, всеж таки попис відбувся. Звіт від лугових відділів відібрав м-р Мисюк. Вправляло 72 луговиків та луговичок. По дефіляді перенеслося Лугове Братство враз із гістьми до місцевої читальні, де серед співів і дружнього настрою переведено час до пізного вечора.

8. серпня відбулося в **Покропивній** районове свято лугової молоді. Почалося свято Службою Божою, яку відправив у місцевій церкві о. Кулинич, який теж по Службі Божій виголосив гарну патріотичну проповідь. По 2-годинній перерві уформувався під церквою похід, що скермувався на площу вправ. Відчувався брак дутої орхестри. На площі почалася друга частина свята — академія. На високу щоглу піднято при звуках національного гимну жовто-блакитний прапор. Голова „Повіт. Луга" проф. Малицький отворив академію і привитав присутніх луговиків та гостей. Від УПР. склав привіт посол Болюх. Далі йшли хорові продукції, як „Греми, греми, могутня пісне" хору з Покропивної, „У дві пари несуть мари" хору з Дмухавця, збірні гуртові декламації: „Конкістадора", „Великдень на волі", індивідуальні деклямації і т. д. По академії відбувався луговий попис. По звіті, що його відібрав голова Малицький, станули до вправ „Луги" з Покропивної, Кутковець і Воробіївки в числі 160 вправляючих. Через брак доброї дутої орхестри були у вправах деякі недотягнення. Гарно випали вправи луговичок з Покропивної серпами. Попис скінчився дефілядою всіх вправляючих. Відтак відбувся фестин з народніми забавами і т. д. Крім морального успіху принесло свято також чималий матеріяльний успіх.

У неділю 29. серпня відбулося в Малашівцях з нагоди 100-ліття появи „Дністрової Русалки" лугове свято. Почалося воно Службою Божою в місцевій церкві, яку відправив о. Піджарко. По Службі Божій була панахида за душу М. Шашкевича, відтак гарна проповідь о. Піджарка про діла пробудника Галицької Землі. Відтак уформувався біля церкви похід, що перейшов на площу вправ, де відбулася друга частина свята. Академію отворив о. Піджарко. Привіт від Повіт. Старшини склав м-р Мисюк. Гарно опрацьований реферат виголосив голова „Лугу" в Малашівцях Пилип Сотник. Хор з Малашовець відспівав кілька пісень, з яких „Гей ви Стрільці Січові" і „Гей на горі" заслуговують на спеціяльне виріжнення. Дві мужеські й одна жіноча деклямація були доказом, що в нашому селі є немалі таланти. По обідній перерві йшли пописові вправи „Лугу" з Малашовець (участь інших „Лугів" у вправах староство заборонило). Вправи вийшли гладко і справно. Попис скінчився дефілядою перед головами товариства Малашовець і сусідніх сіл. Свято вповні удалось та принесло й чималий дохід.

—o—

По широкому світі.

Французька армія починає 13. ц. м. осінні маневри у Нормандії.

У Мексику дійшло до бійки між соціялістами й комуністами; 6 осіб ранених, 50 осіб арештовано.

Американський президент — як подає один італійський часопис — приїде до Італії. Американській амбасаді в Римі про це нічого не відомо.

Альбанія святкує нині 9-ті роковини панування короля Ахмета Зогу.

Французькі залізниці перейме спілка, в якій держава матиме 51 проц. капіталу; 1982 р. перейдуть вони на власність держави.

Самовбивство премієра УССР?

Як подає ПАТ, по Москві розійшлася вістка, що премієр Совітської України Любченко відібрав собі життя.

—o—

ЗАТОПИЛИ БРИТІЙСЬКИЙ КОРАБЕЛЬ НА ЕСПАНСЬКИХ ВОДАХ.

Невідоме судно сторпедувало британський корабель-цистерну „Вудфорд" у віддалі 18 кільометрів від еспанських побереж; **один моряк згинув, 6 ранено. Корабель пішов на дно, 30 людей залоги вратувалося.**

Корабель плив з Констанци до Барсельони.

—o—

ХІХОН ПІДДАЄТЬСЯ НАЦІОНАЛЬНИМ ВІЙСЬКАМ.

До Байон дійшла вістка, що представник команди міста Хіхон зголосився до команданта наварської національної бригади — яка оперує на фронті Сантандеру, — щоб обговорити умовини капітуляції.

ЕСТОНСЬКИЙ МІНІСТР ЗАКОРДОННИХ СПРАВ ІДЕ ДО ПОЛЬЩІ.

В суботу 4. ц. м. приїде до Польщі з офіційною візитою естонський міністр закордонних справ з жінкою і директором департаменту свого ресорту.

Пригадало собі.

Староство в Коломиї щойно при кінці серпня ц. р. пригадало собі, що кружок Р. Ш. в Яблонові вніс ще з весною ц. р. подання у справі заложення дитячого садка. Староство надіслало дозвіл на його заложення саме тоді, коли сезон дитячих садків уже скінчився.

НОВИНКИ.

— **ВПИСИ** до Філії Вищого Музичного Інституту ім. М. Лисенка у Львові на Личаків. вул. Крупярська 15 (домівка Рідної Школи) відбуваються щоденно від 4—6 пополудне. Кляса фортепіяну, скрипки, віольончелі та ритмічного курсу методою Жак Далькроза. Початок науки 3. вересня. 1562

— **Затверджені владою КУРСИ КОСМЕТИЧНІ** Стефанії Гаврисевич під проводом д-ра Е. Дурделла та інж. хемії, Львів, Коперника 42 А, тел. 272-18. Початок викладів 1. вересня ц. р. Проспекти безплатно. Додаткові Курси лічничого масажу тіла і руханки. 7—10

— **Найдешевший сезон у Черчі.** Вересень найдешевший місяць у Черчі. Недужі на гостець (ревматизм), ісхіяс, гіхт, ниркові, шлункові, нервові та жіночі недуги повинні користати з нагоди дешево і вигідно вилікуватись. Живець отворений до 10. жовтня. 1503 5—10

— **Комунікат.** Фірма **„ТОП"** М. Атаманюк і С. Мурин, механічна фабрика паперового опакування і склад паперу перенесена з днем 1. вересня ц. р. на вул. Городецьку 36, тел. 283—67.

— **Їдучи до Львова** заберіть зі собою футра до направи або замовте нові у Карпяка, Зиблікевича 4. 5—9

— **Новий український дитячий часопис** появився для дітей наших бачванців у Югославії під наг. „Наша Заградка". Часопис поставив собі за мету допомогти виховати діти бачванців (що переселились до Югославії за часів Марії Тереси і Йосифа II. із західного Закарпаття) на свідомих та активних громадян українців. „Наша Заградка", що коштує річно всього 10 динарів, це поруч тижневика „Руски Новини" і двотижневика „Рідне Слово" вже третій часопис, що обслуговує потреби українців у Югославії. Адреса „Нашої Заградки" така: Руський Керестур, Югославія.

— **Катастрофа повені на Покутті.** Зливні дощі, які майже цілий місяць падали на Покутті, спричинили загально господарську катастрофу, при чому піднеслися ціни харчевих продуктів. З ріжних сторін Покуття надходять вістки про шкоди від дощів. Сотки моргів стоять під водою. З піль не зібрали ще вівса та ячменю, а місцями й жита, які зігнили та не представляють ніякої вартости. Бараболя гниє у воді, а кукурудза з браку сонця зовсім змарніла. Катастрофи повені зруйнували малоземельні і більші господарства, так що Покуття буде приневолене спроваджувати збіже з інших сторін.

Тисячі вмірають від пиття, заки один помре від спраги.

— Заборона лугових свят. Чортківське староство заборонило повітове лугове свято, що мало відбутися 29. серпня в Чорткові, з огляду на „публичний спокій". Заборонило теж районові лугові свята у Шманьківцях і Шкоморошi.

— Розбудова оздоровищ і літнищ у станиславівському воєвідстві. Дирекція фонду праці призначила на буджетовий рік 1938-9 суму 700 тисяч для станиславівського воєвідства. З тої суми воєвідське бюро праці призначить 400 тисяч зол. на дальші каналові і дорогові роботи у Станиславові, Стрию і Коломиї. Решту мають обернути на піднесення вартости і доходовости уздоровищ і літнищ у станиславівському воєвідстві. М. і. в Яремчу докінчать дорогові і хідникові роботи, побудують водотяги і великий спацеровий бульвар над берегом Прута. В Делятині побудують торгову галю, у Ворохті різню і хідники, в Косові водотяги, у Сколім споровий мур з бульваром, в Моршині канали.

— Пошесть червінки шириться в Ходорівщині і забрала досі багато жертв. Санітарна влада переводить акцію, щоби здавити цю пошесть. Червінка шириться особливо в Ходорові, де стверджено в останніх днях 20 смертних випадків. Санітарна влада піддає щіпленню робітників ходорівської цукроварні, що затрудняє поверх 3.000 осіб. В найближчому часі переведе охоронне щіплення серед сільського населення.

— Ліквідують охорону льокаторів. У звязку з рішенням економічного комітету міністрів про продовження знижки комірного появилися вістки про постепенну ліквідацію охорони льокаторів. Ліквідувати будуть так: Від червня 1938 р. виключать зпід охорони льокаторів 5-кімнатні мешкання з кухнею; в 1939 році 4-кімнатні мешкання з кухнею; в 1940 році 3 кімнатні мешкання; в 1941 році 2-кімнатні мешкання й інші.

— Бжоли вигинули. Пасічники нарікають на лихий рік, який мали цього року. Стихійні катастрофи і наглі зміни температур причинились до того, що бжоли в багатьох пасіках вигинули. Наслідком того в торговлі нема меду а його ціни звишкують.

— Влом до „Продукції". До бюра української фабрики мармеляди „Продукція" при вул. Павлинів ч. 16 у Львові вломилися минулої ночі злодії в надії на богату добичу. Вони розпороли залізну касу, одначе грошей не знайшли. Справою занялася поліція.

— Хмаролім навістив Сокальщину. Найбільше потерпіли громади Жнятин, Переводів, Гійче і Ліски. Вода знищила землеплоди і забрала багато сіна.

— Зловживання в самоуправі. В Перемишлі скінчився процес проти інспектора повітового виділу Вінцента Загурського і солтисів Петра Пеленьчака з Болестрашич та Миколи Головіда з Торок перемиського повіту під закидом урядових зловживань. Загурський пробував ратуватися умовою недугою, одначе лікарі признали його умово осудним. Його засуджено за спроневірення 10.000 зол. на 3 роки безоглядної вязниці з позбавленням прав на пять літ, солтиса Головіда на рік з припиненням кари на пять літ, а солтиса Пеленьчака на 3 місяці арешту, дарованого амнестією.

— Влом до церкви. В селі Стецеві пов. Снятин вломилися до церкви злодії і вкрали дві чаші вартости 200 зол.

— Спроневірив шкільні гроші. Перед трибуналом окружного суду в Самборі відбулася розправа проти Антона Бендковського, управителя вселюдної школи у Східниці, за спроневірення 300 зол. із шкільних фондів. Обвинувачений боронився, що зробив це через помилку. Дістав рік вязниці з припиненням кари на три роки.

— Невже зловили винуватця? В Кракові арештовано на основі стежних листів і відставлено до Дрогобича 33-літнього Олександра Маєвського, б. залізничого телеграфіста, якому закидують, що тому рік застрілив у парку біля Трускавця краківського купця Бера Еловича, забравши йому 900 зол. Це вже другий чоловік, якого досі арештували у цій справі. У грудні м. р. арештовано під закидом цього злочину якогось Павла Галушку, але по кількох місяцях слідство проти нього припинили.

— Краєва хроніка. В Станиславові 16-літний гімназист Зенон Матковський, користаючи з неприсутности родичів, бавився револьвером і постріпив себе в черево. Після операції в шпиталю він помер. — В Яблонові косівського повіту вкрали з пасовиська в білий день дві корови. В сусідному селі Уторопах украли чотири коні. — В Микитинцях 58-літня Олена Атаманчук у приступі падачки впала на розжарену піч і попеклася на смерть. — В Задвірному Порічці рудецького повіту скажений пес покусав троє дітей. — В Косеничах перемиського повіту згоріла одна господарська загорода від сірника, киненого в стодолі. — На полонині Скупова коло Грималви косівського повіту згоріла колиба з 65-літнім Іринем Майданюком.

— Трагічна пригода мотоцикліста. Під Равою Мазовецькою зударився самохід з мотоциклем, яким їхав Ксаверій Цьолковський. Наслідок зудару був трагічний, бо Цьолковський розчерепив собі голову. В безнадійному стані перевезли його до шпиталю.

— Смерть від бика. В селі Балдово коло Гнєва на подвір'ї фільварку Брунона Клязена вирвався бик і кинувшися на жінку власника маєтку, Гертруду, вхопив її на роги і потолочив її ногами. Нещаслива померла за кілька годин.

— Жертви акули. В шотляндському заливі Карадаль велитенський акула перевернув вітрильну лодку, причому згинули: керманич, його брат і син. Тому, що пригода сталася недалеко берега, а члени залоги лодки вміли знаменито плавати, нема сумніву, що їх пожер акула. Моторова лодка, яка вибралася на місце випадку, наспіла за пізно.

— Мільйони на філянтропійні цілі. Після похорону американського міліярдера Андрію Мелона отворили тестамент, яким Мелон увесь свій маєток, якого висота ще не устійнена, призначив для заведення бідних дітей, яке сам колись офундував. Наслідком того американський скарб тратить доходи з високого спадкового податку. Мелон записав тільки 180.000 долярів для своїх урядовців.

— Жахливий тайфун навістив китайське місто Гон-Кон і наробив великого знищення. Поверх 100 осіб згинуло, а кількасот є ранених. Тайфун ушкодив 20 кораблів, що находилися в пристані. Катастрофа тим страшніша, що в місті панує холера. Минулого тижня вмерло на цю пошесть 219 осіб. Під руїнами одного дому згинуло 50 осіб. Разом у місті нараховано коло 100 жертв, крім утоплених у морі.

— Ріжні вістки. В одному берлінському шпиталі померла відома німецька артистка Аделя Зандрок у віці 74 літ. — В американській обсерваторії відкрили нову комету, що світить як зірка 13-ої величини. Нову комету, що світить як зірка 13-ої величини. Нову комету ствердили також европейські обсерваторії.

—o—

З театру.

ВЕЛИКИЙ ТЕАТР: „КОРОЛЬ ВОЛОЦЮГ", музична комедія з музикою Фрімля.

Цією популярною песою почала управа міського театру звичайний (неофіціяльний) сезон, рахуючи мабуть на ширшу публику, що приїде на Східні Торги. Є це американська музична комедія чи оперетка, до якої сюжет лібретисти позичили собі з життя славного французького поета Вільона. Хто знає дещо про Вільона, той не найде в цій песі нічого характеристичного для великого поета. Американці не церемоняться з поезією і письменниками — навіть під шибеницею не дозволили Вільонові задеклямувати його архитвору. Чи можна уявити собі погіднiших авторів, як ті два джентельмени, що з трагічного життя трагічного поета зробили комедію з танцями і куплетами?

Але саме такого підходу вимагає оперетка; маємо тут волоцюгів, що вміють пити, красти і коли треба ставати патріотами. Маємо романтичну любов аристократки до волоцюги, вирафінований помсту короля, пісеньки і танці. Хто йде на таке видовище, повинен забути за всякі літературні вимоги і тішитися костюмами, обстановою і правдивим водограєм на сцені. Навіть таких добрих дотепів, як у старих віденських оперетках не почує; актори мусять надробляти цирковими жестами і мімікою. Розмови дієвих осіб — короля з поетом або поета з дамою свого серця гідні американських кінових шмір; єдині тексти пісеньок, зроблені наскрізь оригінально великим поетом Тувімом заслуговують на те, щоб їх слухати.

При всьому тому видовище подобалося ріжнородній публиці, яка побачила нових артистів, нові декорації, почула приємні мельодії та добрі голоси. Подобалася своєю появою та голосом Брохвичівна і оригінальною грою Карін Тіхе; дуже добрим характеристичним актором показав себе Борови, з темпераментом і добрим голосом; знаменито креацію короля Людвика дав Шиманський. Вільон вийшов як герой з бомбоньєрки — занадто солодкавий і прилизаний. Комедієву сторінку песи рятував Махальський креацією у дусі Шекспірових комедій. Звучні мельодії оплескувала публика, що вже давно у львівській опереті не чула доброго хору.

М. Р.

Відозви й комунікати.

ВПИСИ ДО ОДИНОКОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ГОСПОДАРСЬКО-САДІВНИЧОЇ ШКОЛИ ТОВАРИСТВА „ПРОСВІТА" В МИЛОВАННІ.

Дня 20. січня 1938 р. починається в Милованні новий 11-місячний сільсько-господарський курс, який буде тревати до 20. грудня 1938 р. Наука в школі відбувається на основі програми навчання, затвердженої міністерством освіти, яка обовязує в державних сільсько-господарських школах.

Навчання в школі є теоретичне і практичне, обіймає всі ділянки сільського господарства та підготовляє учеників не лише до праці на власному господарстві, але також до праці у хліборобських і кооперативних організаціях. При школі є зародова обора молочної худоби, зразкові курники, шкілки овочевих дерев, продукція насінь, пасіка, — все це пристосоване до практичного навчання на курсах. У школі працюють 3 фахівці учителі-спеціялісти та інструктори для практичного навчання.

1. На курс приймають мужчин у віці 15—24 літ, що покінчили найменше народню школу.

2. Кожний принятий ученик мусить мати два одяги (в тому один до праці при виконуванні практичних вправ у шкільному господарстві). Крім одягу має мати кожний ученик 4 пари білля, 3 ручники, 2 простирала, подушку, покровець, сінник та начиння до їдження (тарілку, мисочку, пів-літрове поливане горнятко, ложку, вилки і ніж).

3. Ученики платять одноразово при зголошуванні на курс 10 зол. вписового.

Крім вписового платять ученики місячно 7 зол. шкільних оплат. Ученики харчуються в кооперативній харчівні, яку самі ведуть; прохарчування одного ученика в кооперативній харчівні сягає 18 зол. місячно. В часі курсу ученики користають з 33% знижки при переїзді залізницею.

4. До зголошення на курс треба долучити: а) шкільне свідоцтво, б) посвідку родичів, потверджену парохіяльним або громадським урядом, якою родичі зобовязуються правильно платити кожного місяця належну оплату за ученика у школі. Коли ученик має підмогу від установи, тоді слід долучити до зголошення заяву від установи, що буде правильно кожного місяця платити оплати за свого кандидата, в) долучити поштову марку за 55 сот. на відповідь, г) вислати поштовим переказом вписове 10 золотих.

5. Про приняття і день приїзду до школи повідомить Управа школи по 1. січні 1938 р. Непринятим до школи зверне документи і вписове.

6. **Зголошення приймає управа школи до дня 31. грудня 1937 р.**

Школа за 26 літ свого істнування поклала великі заслуги в поширенні сільсько-господарської культури. Кожна Районова Молочарня та кожний Окружний Союз Кооператив повинні вислати хоч по одному ученикові.

Зголошення слати на адресу: Господарська Школа Товариства „Просвіта" в Милованні, почта Рошнів над Дністром.

При зміні адреси просимо подавати й стару адресу.

Адміністрація.

Дописи.

ЖОВКВА.

Свято найменших в Жовкві. Повіт. Кружок „Рідної Школи" в Жовкві звернув у цьому році особливу увагу на організацію в повіті дитячих садків, так мало знаних в Жовківщині. А щоб ідею виховання найменших у дитячих садках і захоронках опопуляризувати між громадянством Жовківщини, Повіт. Кр. Рідної Школи рішив уладити при кінці сезону повітові пописи дитячих садків і захоронок у Жовкві, що відбулися в дні 29. серпня н. р. До пописів зголосилося 10 садків і 4 захоронки, але через непевну погоду чотири садки не прибули. Всеж таки у святі взяло участь 338 дітей. Свято почалося молебнем до Преч. Діви Марії в церкві оо. Василіян. Поверх три сотні святочно прибраної дітвори перемашерувало під проводом своїх провідниць в Повіт. Дому до церкви, де о. парох Віталій Байрак в асисті церковної процесії і численно зібраних громадян відправив молебен. Молебен закінчили діти відспіванням пісні „Ми українські школярі". З малим припізненням з причини дощу почалися на площі Повіт. Дому пописи дітвори у приявности дуже численно зібраної публики. Свято отворив голова Повіт. Кружка „Р. Школи" д-р І. Романків. Делегат дир. Домбровський зложив привіт від Гол. Управи Р. Ш., підкреслюючи конечну потребу організації дошкільного виховання. Дуже зворушлива була перша точка дитячих пописів, коли то понад три сотки святочно прибраної дітвори в рівних рядах з піднесеними малими ручками виголосили зі[р]ву, ...

кламацію „Дитяча присяга". Опісля йшли пописові точки поодиноких садків і захоронок. Дуже миле вражіння зробив садок з Куликова, якого діти, прибрані в однакову народню ношу, під проводом п. Наталі Долошицької прекрасно вивели забавові точки: „Млинське коло" і „Пчілки". Не менш удатно вивели свої пописові точки садки: з Пристані (танок „Катерина" — під проводом п. П. Хавронівної), з Волі Висоцької („Човник хитається" і „Щоб ти знав" — під проводом п. Мелянії Городиської) з Крехова („Бузьок і жаби" — під проводом п. Люби Заболоцької), з Глинська („Каруселя" — під проводом" п. Нусі Брикївної). З особливою приємністю приглядалася публика пописам дітей із захоронок під проводом сестер-черниць. Діти із захоронки в Мостах Великих, злучені з дітьми тамошнього дит. садку, вивели златно ритмічні точки „Дай нам, Боже", „Воюди гарно" та переплітанку „Лісом, лісом"; захоронка з Боянця вправи: „І шумить", „Гей там дітвора йде" та балет „Що то за трім", а захоронка з Мокротина — забаву „Качки", де діти були в ефектовних масках. Вкінці дуже цікаві були точки двох жовківських захоронок, які вивели вправи з косами й серпами: „Вийшли в поле косарі", „Гей, на горі", „Як діждемо літа" та деклямацію „Наша захоронка". Свято мало закінчитися спільним хором усіх дітей „Христе Царю", але з причини непогоди цю пісню відспівали лише діти жовківських захоронок. Публика приглядалася златним продукціям наших наймениших з великим зацікавленням та рясними оплесками давала доказ свого вдоволення і признання маленьким артистам та їх провідницям. Підчас попись пригравала тамборова орхестра „Апостольства Молитви" в Жовкві під проводом бр. Гриневича, ЧСВВ. Буфетом занялися пані, члени кружка „Р. Ш.", в Жовкві. Слід підмітити гідний признання факт, що хоч захоронки незалежні від Повіт. Кружка „Р. Ш.", то всеж таки, беручи участь у пописах дит. садків, дали доказ великого зрозуміння ваги виховання молодого покоління та національної солідарности в такому важному ділі. Начальний нагляд над дітьми та виконанням програми свята мала м-р Міля Орловська, яка вложила дуже багато труду для його переведення. Технічною сторінкою свята занявся м-р Семен Гнатюк. Присутні розійшлися до дому з великим душевним вдоволенням. Це свято найменших причиниться певно до поширення рідношкільної ідеї в Жовківщині.

ГОРОДОК.

Паломництво до Гошева. Заходами церковних братств та Апостольства Молитви в Городку відбулася велика проща з Городка до гошівської Божої Матери з ювилею в 900-ліття проголошення її Царицею України. Проща, в якій взяло участь к. 500 осіб, виїхала окремим поїздом 14. ц. м. в год. 9.30 з Городка під проводом о. Омеляна Шараневича. Паломників відпроваджувала процесія, благословенство на дорогу дав прочанам о. парох Е. Роздольський. Паломники — це здебільша селяни Городеччини та із самого Городка. Дуже мало — на жаль — було інтеліґентів. Крім кількох священиків із повіту та горстки молодших із Городка можна було всіх інших почислити на пальцях. По приїзді до Болехова паломники пішли в процесію на Ясну Гору в Гошеві, де при вході до святині привитав прочан о. ігумен гошівського монастиря. Опісля прочани оглядали церкву та чудові підгірські околиці. Чергового дня, в неділю 15. ц. м. приступила велика скількість прочан до св. Причастія та віддала честь чудотворній іконі гошівської Богоматери. Пополудні скріплені на дусі прочани відійшли на залізничий дворець Болехів, звідки вернулися пізним вечором до Городка.

З діяльности Повітового Союзу Кружків „Рідної Школи" в Городку. Повітовий Союз Кружків „Р. Ш." оживив цього року помітно свою діяльність. Під сьогоднішню хвилину гуртує він при собі 23 кружків, з того числа цього року основано 5 кружків: у Вороцові, Волі Добростанській, Любіні Вел., Порічі Любінськім і Завидовичах. Кружки „Р. Школи" розвивають діяльність у багатьох селах, де нема читалень „Просвіти"; є вони почасти першими культурно-освітніми товариствами, як напр. у селах: Вороців, Воля Добрoст., Порічє Любінське — село дотепер доволі экомунізоване й ін. Дуже багато праці у скріплення рідношкільної акції вкладає організатор Пов. Союзу Кружків п. Онуфрій Когут. Про зріст праці на рідношкільному фронті свідчить найкраще цьогорічна організація дитячих садків. Коли минулого року істнувало всього 16 дитячих садків, з того 4 в Городку і 12 у повіті, то цього року число їх зросло, бо було їх 22, з того 21 по селах та 1 у Городку. Садки основано в селах: Бартатів, Ставчани, Оброшин, Любінь Вел., Любінь Малий, Малковичі, Годвишня, Добряни, Путятичі, Братковичі, Дроздовичі, Річчани, Галичанів, Тучапи, Каменобрід, Добросини, Воля Доброст., Великополе, Мшана, Вороців і Керниця та в Городку. З цих 22 садків основано 17 при кружках „Р. Ш." та 5 при читальнях „Просвіти". Садки обіхала кілька разів санітарна комісія; лікарську опіку над садками обняв безкорисно д-р Семен Кивелюк із Городка та д-р Гр. Чвартацький із Любіня Вел. Для успішнішого ведення дитячих садків уладжувано кілька разів конференції для провідниць з відповідними рефератами. Загальне число дітвори, яка ходила до садків, перевищає число 800 і творить без сумніву додатній біланс праці П. С. К. „Рідної Школи".

„День Української Дітвори". День 22. серпня був великим святом наших найменших. Того дня уладив Пов. Союз Кр. „Рідної Школи" в Городку величавий зїзд дітвори з повіту, згуртованої в дитячих садках. Ще передполуднем зїздилася до Городка на прикрашених зеленню возах дітвора зі сіл. В 12. год. вполудне відправлено для неї у Благовіщенській церкві Службу Божу, опісля на площі біля Українбанку зібралася дітвора зі садків і звідти в 2. год. попол. вирушив величавий похід. Кожний дитячий садок ніс відповідну таблицю з написом. Похід відчиняла орхестра з Керниці. Мило було глядіти на ті ряди молоденького цвіту нації, що в національних одягах з жовто-блакитними прапорцями в руках маширували вулицями міста. Похід перейшов ринком та вулицею Перемиською на площу б. церкви св. Івана, де діти передефілювали перед представниками Головної Управи „Р. Школи" зі Львова та виділу Пов. С. Кр. в Городку. На площі в год. 3. відбулася рідношкільна академія. Орхестра з Керниці відіграла національний гимн і тоді вгору піднесли жовто-блакитний прапор. На естраду виступив хор з Любіня М. та відспівав гимн „Рідної Школи". З черги виголосив промову делеґат Гол. Управи „Р. Школи" зі Львова. Опісля відбувся попис дитячих садків під проводом провідниць. Кожний садок давав звичайно дві-три точки. Добре випали національні танки, які вели діти зі садка в Добрянах, гарне вражіння викликали серед глядачів хороводи, вправи вільноруч, малі сценки, збірні деклямації, інсценізації, забави і гри. Попис мав дуже богату та ріжноманітну програму і пройшов, не зважаючи на дощ, який дався трохи у знаки малим акторам (на сцені під голим небом), з повним успіхом. Хоч унаслідок заборони поліції відпали намічені вправи позашкільної молоді, цілість тривала понад 3 години. Після попису садків подякував голова П. С. Кр. „Р. Ш." в Городку о. О. Шараневич присутнім за участь та провідницям садків і дітям за приготовлення попису. Академію закінчила орхестра гимном „Боже Великий". „День Української Дітвори" довго залишиться в памяти молодого та старшого громадянства Городеччини.

САМБІРЩИНА.

Велика релігійно-національна маніфестація. Традиційний празник Успення Преч. Діви Марії випав ц. р. виїмково величаво. Погода була прекрасна, хоч в усіх попередніх днях падав безперервний дощ. Не диво, що вже напередодні празника напливали маси побожних прочан нашого повіту та дальших і ближчих повітів Бойківщини і навіть Лемківщини. Може бути, що гнала їх до Самбора потреба благословення і слів потіхи в цих тяжких часах з уст Преосв. Кир Йосафата, що заповів звеличати це виїмкове свято Самбірщини своєю присутністю. — Богослуження почалися вже напередодні в 6.ій годині. З цих богослужень на особливу згадку заслуговує панахида за фундаторів нашої церкви, українського шляхтича Комаринцького і його доньку, дідичів сусіднього села Радлович, та єпископа Атаназія Шептицького, які жили в початках 18.го століття і яких гроби віднайшли щойно м. р. в підземеллях нашої церкви. Чудово випали побожні пісні на честь і славу Пречистої Діви, відіграні місцевою орхестрою „Бандурист". Гарно вражала в усіх богослуженнях напередодні масова участь молоді в національних строях. В день самого празника відправлено утренню і свячення води та образів Чудотворної Ікони. В год. 10.30 надїхав Преосв. Кир Йосафат, якого хлібом та сіллю приймали та витали радник Козбур, проф. Скорик та о. парох Плешкевич, як господар нашої церкви. В год. 11. почалася на бальконі архиерейська Служба Божа в окруженні багатьох довколичних священиків. Співав гарно міщанський хор. Релігійну проповідь виголосив о. Байрак ЧСВВ. В часі проповіди уділяв свого архиерейського благословення Преосвященний вірним, що вщерть виповнили сумежну площу та сусідні вулиці. Тут слід згадати, що в часі проповіди в сусідньому костелі Бернардинів били ввесь час дзвони. Здається, що грала тут ролю злоба шовіністично настроєних „братчиків", які до того позамикали всі двері костела і в притворах продавали латинські девоціоналії. По Богослужбі виголосив глибоко обдуману релігійну і патріотичну проповідь владика, який між іншим згадав про відступство деяких наших шляхтичів від свого обряду і народу. Особливо зворушливі були слова владики, коли говорив, що на слідуючий рік, коли дальше поширюватись буде відступство, наложить чорну краску на корону Пречистої Діви Самбірської на знак жалоби і зарядить молитви в цілій епархії за навернення відступників. Покріплені на дусі розходились прочани пополудні у свої сторони.

КРЕМЯНЕЧЧИНА.

Продаж палати князів Вишневецьких. У Вишневці є старовинна палата кн. Вишневецьких, що від кількох років належить до кремянецького повітового самоврядування. Тут міститься районовий шпиталь, нижча рільнича та ремісничa школа. До палати, в котрій є більше як 100 кімнат, належить парк простору 100 га. Посілість ця майже ніякого доходу самоврядуванню не приносить і вимагає постійного ремонту. Тому Повітова Рада ухвалила продати ту палату кремянецькому ліцеєві, який перебирає на себе удержання ремісничої школи і відчиняє у Вишневці польську гімназію. Взагалі за останні роки кремянецький ліцей, до якого належить на Волині коло 50.000 га ліса і землі, интенсивно окуповує садиби у Кремянці і земельні маєтки.

Діти еміґрантів на Волині. Завдяки заходам п. генераловної Ф. Омелянович-Павленкової вдалося спровадити з Каліша дітей українських еміґрантів на Волинь і розмістити їх серед селян с. Мізюринець, кремянецького повіту. Ще до цеї пори в калішському таборі перебувають решки українських вояків, що не мають де подітися і дуже там бідують; особливо в тяжкому положенні є їх діти, які на чужині денаціоналізуються. Перебування їх на Волині в часі півтора місяця серед рідного окруження їх переродило, вони скріпилися фізично, освідомилися національно і набралися рідного повітря, сподіваючися, що й за рік їм дозволять поїхати на Волинь. Щира подяка п. генераловій за її турботи і заходи, щоб допомогти цій дітворі.

Кремянецька ґімназія має вже нового концесіонера. Нарешті після довгих заходів удалося знайти для української ґімназії у Кремянці нового концесіонера. П. Міляшкевич зрікся вкінці своїх прав на ґімназію і відступив їх „Т-ву Лесі Українки" в Луцьку, котре вже має концесію на українську ґімназію в Луцьку, яку веде з великим успіхом. Луцька ґімназія має вже власний будинок і права державних ґімназій. Після безконечних клопотів шкільна влада погодилася на заміну у Кремянці концесіонера (справа ця тягнулась пів року). Будемо сподіватися, що минули вже чорні дні для кремянецької ґімназії і новий концесіонер попровадить її до кращої будучини.

Спорт.

УКРАЇНА — Р. К. С.

Змагання цих дружин за мистецтво Окружної Ліґи відбудуться в неділю 5. ц. м. на грищі Погоні. Початок в год. 11. передпол. Попередять в год. 9.30 змагання Україна II — Р. К. С. II.

ВІДКЛИКАНІ ЗМАГАННЯ.

Заповіджений на день 5. вересня легко-атлетичний двомеч К. Л. К. — Сокіл-Батько не відбудеться.

Нові книжки й журнали.

Юрій Горошко: ПІСНІ ПІСЕНЬ. Накладом автора. Кремянець 1936, стор. 28.

Театри.

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича.

ГВОЗДЕЦЬ:
3. IX. Шаріка.

КОЛОМИЯ:
4. IX. Ніч під Івана Купала.
5. IX. Шаріка.
6. IX. Інваліди.
7. IX. Дівча з Маслосоюзу.

Білети можна вже набувати в Учит. Спілці.

Український Народній Театр ім. М. Садовського.

ДОЛИНА:
3. IX. Маруся Богуславка

ВИГОДА:
4. IX. Хмара.
5. IX. Жайворонок
6. IX. Вій.
7. IX. Гейша.

ВЕЛДІЖ:
8. IX. Хмара.
9. IX. Воскресення.
10. IX. Маруся Богуславка.

ЖУРАВНО:
11. IX. Ніч під Івана Купала.

Театр перед виїздом на Лемківщину загостить до Львова з народнім репертуаром.

Український Молодий Театр „Заграва"

КОСІВ:
3. IX. Муравлі.
4. IX. Муравлі.

КУТИ:
5. IX. Муравлі.

ЯБЛОНІВ:
6. IX. Трафіка пані генераловоі

СТОПЧАТІВ:
7. IX. Тарас Шевченко.
8. IX. Земля — В. Стефаника.

ПЕЧЕНІЖИН:
9. IX. Трафіка пані генераловоі.
10. IX. Камо градеши? І. частина.
11. IX. Камо градеши? ІІ. частина.
12. IX. Тарас Шевченко.

З Печеніжина театр вступить до Делятина, Надвірної, Богородчан, Солотвини й Отинії. Театр виставить на днях дві премієри: „Слово о полку Ігоря" і „Лицарі ночі".

ШАФКОВІ КУФРИ

валізи, міхи на постіль, коробки на капелюхи та комірці, багажові паси по цінах найнижчих поручає

Робітня римарсько-галянтерійна **Н. БАРЕР**

Львів, Сикстуська ч. 2, побіч ф-ми „Саламандра"

Великий Театр:

Пятниця, 3. IX. год. 8. веч. „Король волоцюг" музична комедія.

Субота 4. IX. год. 8. веч. „Король волоцюг" музична комедія.

КІНА.

АПОЛЬО: „Бургтеатр".
АТЛЯНТИК: „Велике Бетовенове кохання".
ВАНДА: „Роз-Марі", „Соната".
ГРАЖИНА: „Ординат Міхоровський"
ЕВРОПА: „Один поверх вище".
КАСІНО: „Герої моря".
КОПЕРНИК: „Підводний човен".
МАРУСЕНЬКА: „Приречення".
МЕТРО: „Заљкована", „Останній поєдинок".
МІРАЖ: „Пенні".
МУЗА: „Клюб жінок".
ПАЛЯС: „Наречена з припадку".
ПАН: нечинне.
РАЙ: „Останній акорд" із Ліль Даговер.
СВІТ: „Зачарований ліс" і ревія.
СТИЛЕВЕ: „В тіни самітної сосни" ревія.
ТОН: „Непереможний Робінзон Крузо"
УТІХА: „Анна Кареніна" і ревія „Любовні маневри".
ХИМЕРА: „Баркароля".

ФОТОПЛЯСТІКОН:
(пл. Марійська 5).
„Білгород — Букарешт".

Зол. 30·— годинник ручний з 14 карат. золота Анкер 15 рубін. тільки у **Б. ГРІНБЕРГА** Сикстуська 4.

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

Пятниця, 3. вересня 1937.

БЕРЛІН 11.15 Веселі мельодії, квінтет, 17.00 Веселі дуети, розр. музика, 19.15 Концерт оп. музики, 21.00 Розр. муз., БІЛГОРОД 18.50, 19.00 Нар. пісні, 19.50, 20.00 Спів. реситаль, БУДАПЕШТ 12.05 Концерт циг. орх., 13.30 Вок. концерт, 14.00 Форт., 20.30 Циг. музика, 21.30, 22.00 Концерт оп. орх., ВІДЕНЬ 15.40 Для жінок, 17.20 Форт. квартет Р. Катніга, 18.20 Швайцарські поезії, 19.25 Поворот зі села, вес. муз. авд., 20.00, 21.00 „Камінь під каменем" драма Судермана, 22.20 Розр. музика, ДАЙТШЛЯНДЗЕНДЕР 14.00, 16.00 Музика, 15.15 Діточі пісні, 18.15 Давні танки і пісні, у супр. лютні та квартету альтівок, 22.30 Розр. і танк. музика, МІЛЯНО 17.15 Форт., 19.00, 21.00 Розр. музика, 22.15 концерт хору, МІНХЕН 8.30, 9.00 Весела музика, 16.00, 18.00 Веселий концерт солістів, 19.00, 20.00 Концерт, форт., скр., ПРАГА 14.00 Від Штравса до Беацького, гутірка з муз. ілюстр., РАДІО ПАРІ 12.00, 12.30, 13.45 Концерт, 13.15, 17.20 Спів, 14.30, 15.00 Театр Уяви, 16.00 Камер. музика, 17.00 Книжки, 18.00 Для жінок, 19.00, 19.30 Форт., 21.00, 22.00, 23.00 „Аріядна в Наксос" оп. Р. Штравса, РИМ 17.45 Квінтет на смички і форт., 20.40 Розр. музика, 21.00, 22.00 „Сантереліна" оп. Герве.

Субота, 4. вересня 1937.

БЕРЛІН 11.15 Веселі мельодії, 15.30 Дівчата співають, 19.00 Веч. гомін, 19.15 Ґріґорові твори, 20.10, 21.00 „Дон Цезар" оп. Делінгера, 22.30 Танк. музика, БІЛГОРОД 18.00 Концерт квартету, 18.30 Нар. пісні, 20.00, 21.00 Муз. розр. програма, БУДАПЕШТ 17.00 Мадярські мельодії на форт., 19.30 Спів. реситаль, 21.35, 22.00 Циг. музика, 22.40, 22.00 Концерт військ. орх., ВІДЕНЬ 10.50 Нар. музика, 15.15 Австр. пісні, хор, капеля, 19.25, 20.00, 21.00 „Розведена" оп. А. Фаля, 21.40 Пісні й арії, віден. Ф. Формахер, ДАЙТШЛЯНДЗЕНДЕР 14.00, 16.00 Музика, 18.00 Розр. музика, 19.00, 20.10 Ґріґові твори, сопр., форт., КОШИЦІ 18.30, 18.00 Для Закарпаття, МІЛЯНО 17.15 Ґріґові твори у вик. солістів, 19.00, 19.40 Розр. і легка музика, 21.00 Комедія, 21.40, 22.00 Орх. концерт, МІНХЕН 14.25, 15.00 Вес. муз. авд., 18.00 Камер. музика на дуті інстр., 20.10, 21.00 Вок.-муз. авд., ПРАГА 15.10 Романтична музика, солісти, 19.15 Словацькі пісні у супр. циг. орх., РАДІО ПАРІ 13.15, 19.15, 19.45 Спів, 15.00 Віольончеля, 15.45 Камеральна музика, 16.15 Для дітей, 17.00 Легка музика, 18.25 Рецитації, 18.40 Сентиментальний тиждень, 20.00, 21.00, 22.00 Симф. концерт, РИМ 17.15 Танкова музика, 19.10, 20.40 Розр. музика, 21.00, 22.00, 23.00 „Льогенгрін" оп. Р. Вагнера.

Лв. Муз. Консерваторія ім. Шимановського

Головне заведення: вул. Коперника 9 (будинок кіна Коперник) тел. 257 98.
Відділи: вул. Листопада 29, вул. Яблоновських 6, вул. Личаківська 99,
Левандівка: вул. Грунвальдзка 2.

ВПИСИ на всі предмети. — Спеціяльний приготовчий курс до держ. іспиту з музики на муз. учителів у школах вселюдних і середніх загально освітніх. — Концертовий курс ведуть: Адам **Дадур** (сольо спів), Збігнєв **Джевецькі** (фортепіян), Йосиф **Цзтнер** (скрипка).

Інформації дає Канцелярія Головного Заведення і Відділів в год. 10—1 і 3—7 попол.

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Пятниця, 3. вересня 1937.

6.15 Ранішня пісня, 6.18 Руханка, 6.38 Музика з гр. пл., 7.00 Ранішній денник, 7.10 Музика з гр. пл., 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Нар. пісня, з гр. пл., 12.20 Комунікат льв. Хліборобської Палати, 12.25 Сальонова орхестра, 13.55 Вагнер і Верді, з гр. пл.; у перерві в год. 14.03 Гутірка союзів ККО, 14.35 Трохи пісні, трохи слова, скринька для дітей, 14.55 Львівська біржа, 15.00 Росіні, з гр. пл., 15.35 Львівські біжучі вістки, 15.45 Господ. вістки, 16.00 Гутірка з хорими, 16.15 концерт солістів: спів, віол., форт., 16.45 Літаком до Палестини, 17.00 Концерт фільг. орх., 17.50 Мандрівка ціпкка, 18.00 Туристичний інформатор, 18.05 Орх. Марка Вебера, гр. пл., 18.30 Гутірка про моди, 18.40 Програма на завтра, 18.45 Спортові вістки, 18.50 Актуальна гутірка, 19.00 Камер. концерт: форт., обой, фагот, 19.25 Італійські пісеньки у вик. Я. Волінського, тенор у супр. форт., 19.50 Спортові вістки, 20.00 Розр. концерт; у перерві в год. 20.45 Вечірній денник, актуальна гутірка, 21.45 „Будні пп. Ковальських", 22.00 Скрипка, 22.30 Настроєві пісні у вик. сольов.-вок. квартету, 23.00 Танкова музика з гр. пл.

Субота, 4. вересня 1937.

6.15 Ранішня пісня, 6.18 Руханка, 6.38 Музика з гр. пл., 7.00 Ранішній денник, 7.10 Музика з гр. пл., 11.05 Чого жде Польща від своєї молоді, промова мін. освіти Свєнтославського, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Хліборобська скринька, 12.25 Розривк. концерт, 14.00 Концерт бажань, 14.58 Наша програма, 15.00 Концерт бажань, 15.45 Господарські вістки, 16.00 „Івась" авд. для дітей, 16.30 „Казочки" у вик. квартету, 17.00 Нар. пісні, 17.15 Ґріґові твори: Лучай, спів, скрипка, форт., 17.50 Геройське місто Львів, гутірка, 18.00 Сусп. гутірка, 18.005 Моцарт: Скрипкова соната, з гр. пл., 18.25 Актуальна гутірка, 18.40 Програма на завтра, 18.45 Спортові вістки, 18.50 Актуальна гутірка, 19.00 Форт., 19.40 Актуальна гутірка, 19.50 Спортові вістки, 20.00 Діти йдуть до школи, 20.45 Вечірній денник, 20.55 Актуальна хліборобська гутірка, 21.05 „Пригода в Ґрінціиґу" оперетка А. Лепчевського, 21.55 „Будні пп. Ковальських", 22.10 Танк. музика у вик. малої орх., 22.50 Останні вістки веч. денника, огляд преси, метеорольоґ. комунікат, 23.00 Куток гумору, 23.05 Танк. музика з гр. пл., 23.10 Монольоґ Л. Жиповського: „Батько зачумлених", „Гості з аматирункового бюра" 23.20 Музика з гр. плит.

БІРЖА.

Гроші.

Львів, дня 2. вересня 1937.

Купно-продажа: Бельґи бельґ. 89·48, 86·05, Доляри американські 5.29·50, 5.27·00, доляри канад. 5.29·50—5.27·00, Фльорени гол. 292·82—291·10, Франки фр. 19·87—19·75, Франки швайцарські 121·9·—121·15, Фунти англ. 26·37—26·21, Гульдени данц. 100·20—99·80, Корони ч. 17·80—17·00, Кор. дан. 117·69—116·85 Кор. норв. 132·43—131·45, Корони шв. 135·88—134·90, Ліри італ. 23·80—23·10, Марки фінлянд. 11·67—11·20, Марки нім. 132·00 — 127·00, Шилінги австр. 98·50—97·00, Тель Авів 26·25—25·95, Марки нім. срібні 142·00 — 136·00.

Акції.

4 і пів проц. внутр. 56·50, 55·50, поз. інв. 1 ем. 68·75, серія 83·00 2 ем. ненот. серія 82·50, консол. 58·25, 58·50, 58·00, 58·25, дві ост. дрібні.

Тенденція удержана.

Папери.

Банк Польський 104·75 Цукор 34·25, Вугіль 25·50, Лільпоп 52·25, 52·50, Старяховичі 37·75, Габербуш 39·25.

Тенденція сильніша.

Збіжжя.

Ячмінь одн.	19·50—20·20
Ячмінь паст.	17·75—18·00

Інші курси незмінені.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

Львів, 2. вересня.

1 кг. масла десер. бльок. без оп.	2·95 зол.
1 кг. масла бочков. вкл. з опак.	3·00 зол.
молоко	15—16 сот.
яйця	3·70 зол.

Тенденція на масло і молоко звишкова, на яйця вдержана.

ОПОВІСТКИ.

Жалуючи, що я дня 28. квітня ц. р. допустився обиди Високоповажаного Пана Д-ра Івана Гурка в Заліщиках, цією дорогою Його прилюдно перепрошую. — **Вл. Пітула.** 1555

НАУКА

ЛЕКЦІЇ з обсягу середніх шкіл — математики і фізики теж з обсягу університету (політехніки) уділює **приступно** інж. Отава-Погребенко, Львів, Кінги 26. II. п. 1561 1—2

МЕШКАННЯ

СТУДЕНТЦІ або урядничці випайму окремо, умебльовану кімнату, Інформації в Адміністрації „Діла". 2—3

КУПНО-ПРОДАЖА

МУНДУРКИ, убранка, фартушки шкільні, дуже дешево „Світ Дитини" („Swiat Dziecka") Львів, Сикстуська 2. 1559 1.3

НАЙБІЛЬШИЙ вибір нових і передвоєнних камениць, віль, домів з городами, парцель від найскромніших до найвибагливіших по різних цінах, від кількох тисяч почавши — поручає відома зі солідности українська фірма „ТРАНСАКЦІЯ" Львів, Длугоша один.
1431 9—10

ПАНСІОНИ

ДОРА пансіон „Мальва" біля залізничої стації, сонячні кімнати, відчинений цілий рік. 1557 1—3

АНТИКВАРНІ

НАЙБІЛЬША АНТИКВАРНЯ — найнижчі ціни „МІЛЬ КНИЖКОВИЙ", **Львів Баторія 6.** 1524 2—5

РІЖНІ

Усе шкільне приладдя: наплечники на книжки й течки, записники, вічні пера, олівці, рисункові бльоки, числа, відзнаки, 8-100 теж купите **найкорисніше** в фірмі: СОЮЗНИЙ БАЗАР ЛЬВІВ. Львів, Руська 20

ШУКАЮ СТАНЦІЇ у Львові з утриманням для електротехнічного практиканта. Зголошення з поданням умовин Льонгін Коронович, Самилів, п. Красне к. Львова. 1565 1—1

АДМІНІСТРАЦІЮ РЕАЛЬНОСТЕЙ у Львові, веде солідно, фаховими силами за малою оплатою, з повною порукою „ТРАНСАКЦІЯ" Львів, Длугоша один.
1431 9—10

ПЕРЕРОБЛЯЮ перини на коцдри пухові: **Романова,** Гродзіцьких 4, біля Ринку. 1465 2—5

МУЗИЧНА ШКОЛА ім. І. Падеревського, вул. Мілковського 11 (бічна Кохановського) та Задвірянська 47, тел. 250.01 оголошує вписи. — Чесне зниження. — Інструменти та бібліотека до диспозиції учнів. — Полекші залізничі і трамваєві. — Сиротинський додаток. — Економічний додаток для дітей самоуправних урядовців. 4/40 1—3

ЛІКАРСЬКО - ДЕНТИСТИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ д-ра Б. Баранецького у Львові, вул. Миколая 23, ріг вул. Зиблikевича, приймає пацієнтів — по перерві вакаційній — в хоробах зубів і устної ями як звичайно щодня від 11—1 і 3—6. Власна технічно-дентистична робітня. 1559 1—5

В ТОВМАЧІ з днем 1. жовтня ц. р. почнеться тримісячний курс диригентів. У програмі: музикольоґія на дутих і смичкових інструментах, кооперація, диригування, наука культурно-освітніх діянок. Зголошення до 20. вересня ц. р. з маркою на відповідь. Проф. Білецький, Товмач, Шашкевича 2. 1550 2—3

ДО ЗАМІНИ середна парохія, добра дотація, за парохію в здоровій околиці. Зголошення до Адміністрації „Діла" під „Парохія". 1563 1—2

ЛІКАРСЬКА ПОМІЧ

ЗАВЕД. ТЕХН. ДЕНТИСТИЧНЕ
І. БРАНЕВСЬКОГО
ЛЬВІВ, УЛ. АКАДЕМІЧНА Ч. 18.
(над крамницею Мусяловича)
Тел. 237-23.
Ціни низькі. 3—5
ПОРЦЕЛЯНОВІ КОРОНИ.

ОГОЛОШЕННЯ.

ХТО?!

хоче купити найліпші косметичні і гігієнічні артикули по найдешевших цінах купує тільки у найсолідніщій

ПЕРФУМЕРІЇ
С. ФЕДЕРА
Львів СИКСТУСЬКА 7 Філія КОПЕРНИКА 18а

Кожний покупець, що покличеться на оце оголошення „Діла" дістане ЗАДУРНО гарний дарунок.

НОВООТВОРЕНА
Кафлярська робітня
ІВАНА ОЛЕКСИНА
при вул. На Байки ч. 7.
Колишнього працівника і управителя знатніших львівських фірм, виконує ставлення печей і кухонь нових; перерібку старих та ощадностеві печі.

Фіранки, дивани, меблеві матеріяли, тапчани, ролети, матраци, тапети і т. п.
Проектування і виконання комплетного нутра дому у власних заведеннях тапіцерських і столярських
Т. Кисяк і сини
Львів, пл. Смольки 4
Тел. 24009 і 21985 2—40

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО".

Розмір часопису: 3 текстові шпальти і 4 оголошеневі шпальти.

1 мм. одношпальтовий або його місце в рубриці оголошень	зол. 0,35
1 мм. одношпальтовий в тексті і новинках	зол. 0.60
1 мм. одношпальтовий на першій сторінці	зол. 0.80

Дрібні оголошення від слова:

матримоніяльні і приват. кореспонденція по	зол. 0.15
купно, продаж, винаєм і т. п.	зол. 0.10
шукаючі праці	зол. 0.05

слова товстим друком подвійно.

Остання сторінка 1/1	зол. 480.—
Остання сторінка 1/2	зол. 250.—
Остання сторінка 1/4	зол. 130.—
Остання сторінка 1/8	зол. 70.—

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". В друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.